

For folkestyre – mod EU-stat

***Om Ole Krarups indsats for Folkebevægelsen mod EU
- i forbindelse med afslutningen af hans
over 12 års arbejde i EU-parlamentet***

***Af Ib Roslund
Folkebevægelsen mod EU***

Indhold:

<i>Indledning</i>	3
<i>Samfundets advokat - liste Ns kandidat (1935-1994)</i>	4
<i>"EU er altædende"(1994-1999)</i>	9
<i>På vej mod en EU-grundlov (1999-2004)</i>	16
<i>Europas og folkestyrets fremtid (2004-2006)</i>	32

For folkestyre – mod EU-stat

Skrevet af Ib Roslund

Udgivet af Folkebevægelsen mod EU

Sigurdgade 39A, 2200 København N

Telefon 35 36 37 40. Telefax 35 82 18 06

www.folkebevaegelsen.dk - fb@folkebevaegelsen.dk

Forsidefoto: Jeffry Richt

Layout: Ib Roslund.

Tryk: Johnsen Offset, december 2006

Indledning

Onsdag den 20. december 2006 tog Ole Krarup afsked med EU-parlamentet, hvor han tolv og et halvt år har repræsenteret den tværpolitiske EU-modstand i Danmark. Ole er en af de danskere, der har siddet længst i EU-parlamentet. Siden indmeldelsen i 1972 har 93 forskellige danskere siddet i det EU-parlamentet. Kun otte af dem har siddet længere end Ole Krarup.

Når Ole Krarup forlader EU-parlamentet, kan man naturligvis spørge: Har han efterladt sig fingeraftryk? Svaret er både ja og nej. Hvis man mener, om han har bidraget til udviklingen og styrkelsen af unionen og dens institutioner, så er svaret klart nej. Det ville være uforeneligt med en ægte EU-modstanders natur. Men han har sat fingeraftryk på mange andre områder. Han har forsvaret miljøet, retssikkerheden, forbrugerne, fagbevægelsen, kunstnerne og ikke mindst det nationale demokrati. Hans indsats har gjort ham til en af de mest respekterede politikere i EU-parlamentets historie, selvom flertallet næsten altid har været uenig med ham. Med afsæt i sin plads i EU-parlamentet har Ole Krarup inspireret og beriget EU-kritikere og -modstandere såvel i Danmark som i det øvrige Europa.

”Der er rigeligt at se til. Min hovedopgave er selvfølgelig at samle mest muligt stof imod EU sammen. Og det er ikke nogen svær opgave. Men så længe Danmark har sit medlemskab i EU, er det samtidig min opgave at få det bedst mulige ud af det for danske borgere. Og det vil sige, at jeg skal forhindre alle former for overgreb, som kan finde sted på alle mulige leder og kanter”, sagde Ole Krarup i EU-parlamentets bog ”Fingeraftryk – 10 fortællinger fra Europa-Parlamentet” i 2006, hvor han beskrev i detaljer hvor omfattende, hans arbejde kan være (se resume på side xx). Alt dette er årsagen til, at Folkebevægelsen har besluttet at lave dette takke-skrift, hvor vi gerne vil belyse den rolle, Ole Krarup har spillet for EU-modstanden og den danske EU-debat.

Folkebevægelsen og EU-modstanden står fortsat over for mange udfordringer.

Derfor er det kun godt, at dette ikke er et punktum i historien om Ole Krarups indsats for folkestyret og imod EU-staten.

Hovedteksten i denne pjece beskriver hans politiske aktivitet – primært i forhold til EU - både før og efter han blev valgt ind i EU-parlamentet. Denne beskrivelse er suppleret med en lang stribe hilsner fra kollegaer, venner og bekendte.

Pjecen er blandet andet blevet til med hjælp fra bl.a. nuværende og tidligere ansatte på Folkebevægelsens sekretariater i København og Bruxelles, Folkebevægelsens Styrelse, fra EU-parlamentets informationskontor, fra en række af de skriftlige bidragsydere (som fortalte flere gode ting, end de er citeret direkte for), fra forskellige organisationer og fra familie, venner og bekendte. Stor tak til jer alle. Men mest af alt til Ole Krarup for din indsats – før, nu og i fremtiden.

1970'erne. Solvognen var kørt i stilling, og Ole hoppede på vognen i forklædning som en af de 200 julemænd, der var kommet for at fortælle, hvem den røde julemand i virkeligheden var: Biskoppen Skt. Nikolas fra Frykien i Lilleasien. "Nike laos" = "Folkets sejr!"

Christiania var samtidigt truet af rydning og lagde sag an mod staten. Carl Madsen var advokat og Ole Krarup var hans juridiske medarbejder. Sagen kom først for Landsretten, så for Højesteret. *Vi tabte sagen i retssalene, men vandt sagen politisk*, som Ole plejer at sige. Det var i aviserne, på gaden, i TV osv. Opbakningen var stor - vi havde vundet sagen i hjertene.

Dec. 2002. Mens de europæiske ministre var til Topmøde i Bella Centeret, var Ole til Bundmøde, om de sm folkeslag og deres kulturer, i cirkusteltet på

...fortsættes på næste side

Samfundets advokat - liste Ns kandidat

1935-1994: Juraprofessorens vej til parlamentet

Ole Krarup er født i Århus 17. marts 1935. Han kom til København som 13-årig, gik på Østre Borgerdyd, hvor hans far, professor i klassisk filologi Per Krarup, var rektor. I 1959 bestod Ole juridisk embedseksamen ved Københavns Universitet og blev efterfølgende ansat i Indenrigsministeriet. Men allerede i 1960 var han tilbage på universitetet – fra 1960 som universitetsmanduktør, fra 1963 som universitetsadjunkt, fra 1966 som lektor og fra 1969 som professor. I 1972-1983 var han desuden bestyrer for Retsvidenskabeligt Institut B. På universitetet har Ole Krarup undervist og forsket i forskellige retsområder – herunder især reguleringen af offentlige myndigheders magt og pligter, arbejdsret samt forholdet mellem retten og det øvrige samfund.

Christiania, atomkraft og Øresundsforbindelse

Ole Krarup har altid haft et stort og alsidigt samfundssengagement. Som parlamentarisk repræsentant for den tværpolitiske EU-modstand har han nedtonet sit partimæssige tilhørsforhold i de senere år, men hjertet har altid været til venstre. Partipolitisk begyndte han i Socialistisk Folkeparti, gik senere med i Venstresocialisterne og er i dag medlem af Enhedslisten.

Ved siden af sit arbejde på Københavns Universitet involverede han sig i mange aktiviteter som bl.a. teatergruppen Solvognens politiske aktioner.

Da Poul Hartlings regering og et flertal i Folketinget ville nedlægge fristaden Christiania i 1974, gik Ole Krarup sammen med nu afdøde højesteretssagfører Carl Madsen om et juridisk forsvar for christianiternes rettigheder. I forbindelse med sagen flyttede Ole Krarup under pressens bevågenhed i en periode ud på Christiania. Den endelige dom i Landsretten i 1978 gav grønt lys for rydning af fristaden, men retssagen havde

København, julen 1974: Ole Krarup i julemandskostume i selskab med to herrer fra ordensmagten i forbindelse med Solvognens julemandsaktion. Foto: Vag Sparre Ulrich

givet offentligheden et andet billede af Christiania, så stemningen i Folketinget vendte.

Ole Krarup støttede også aktivt modstanden mod atomkraft ved at gå ind i Komiteen for OOA (Organisation til Oplysning om Atomkraft) i 1975. Og i begyndelsen af 90'erne sad han i bestyrelsen for Greenpeace Danmark og bidrog til, at Greenpeace lagde sag an mod staten for at gå i gang med anlægsarbejdet med Øresundsbroen uden forudgående miljøvurdering.

Forsvar for fagbevægelsens rettigheder

Ole Krarup blev hurtigt kendt og populær i fagbevægelsen som en god arbejdsretslig kapacitet.

Sidst i 70'erne begyndte han udgivelsen af serien Lighed for Loven, som fortsatte fra slutningen op gennem 80'erne. Han har bl.a. skrevet "Arbejdsretten" (1980), "Håndbog i arbejdsret" (1982 og 1987), "Fagbevægelse og Retten - Om årets HT-konflikt" (1989) og "Kampen for retten - en fagforenings prøvelser i arbejdsretten" (1992). På bl.a. Tidens Højskole underviste han aktive tillidsfolk om det arbejdsretslige system.

Og han gik ved flere lejlighederne i Arbejdsretten og forsvarede fagbevægelsen, som f.eks. Sømændenes Forbunds ret til aktioner, og han protesterede mod poli-

Christiania. Han holdt oplægget "Top og Bund i EU" - om hvordan de to størrelser kunne nå hinanden.

En fælleserklæring til pressen lød: "Hvis Europas sår skal heles, må vi være opmærksomme på alle, som lever uden for rampelyset og TV-kameraerne, mindretal uden stater som sigøjnere, sorbere, samer, szekler, rusiner, vlakker, goranere, gaugazere - nationale mindretal adskilt fra moderlandet - samt de hjemløse og andre socialt udstødte. Hvis vi skal have et levende Europa og ikke blot et teknisk-bureaukratisk EU, skal det gro frem fra bunden."

TAK, Ole, for råd og dåd i de svære tider og for et sjovt og spændende samarbejde på utraditionel vis gennem årene.

*På Christianias
Kulturforenings vegne
Nils Vest og
Britta Lillesø*

For PROSA står Ole Krarup som noget helt særligt.

PROSA har kæmpet mange kampe i det fagretlige system og har fra starten i mange vigtige sager haft Ole Krarup som en helt central medspiller på det juridiske felt. Mange vigtige kampe har han ført og vundet for os, f.eks. overenskomstretten på det statslige område og på Kommunedata.

Det var også med Ole Krarup som vores advokat, vi fik statens forligsmand dømt, fordi PROSA/SAS blev inddraget i et bunkebryllup i forligsinstitutionen, uden at der overhovedet var ført realitetsforhandlinger først.

Ole havde til dagligt sit virke som professor i retsvidenskab på Københavns Universitet, men stillede gerne op, når vi havde brug for ham til vore principielle sager.

...fortsættes på næste side

tiske fyringer for typograferne og for IT-fagforeningen PROSA.

I 1992 udgav PROSA hans bog om sagen med titlen ”Kampen for retten”, hvori han bl.a. skrev:

”Sagen er et forvarsel om de problemer, det danske overenskomsts system står over for i forhold til EU. Sagens nøgleproblem er forholdet mellem EF-direktivet og den danske lov. Intet andet sted i EF har den organiserede fagbevægelse en sådan indflydelse og styrke som i Danmark. Dette er forklaringen på, at en række centrale arbejdsmarkedsforhold, som i Danmarks reguleres ved overenskomst, andre steder bestemmes ved lov. Lønmodtagerrettigheder er i de fleste EF-lande rent individuelle rettigheder.

Organisationerne og overenskomsterne er ikke inkorporeret i retten, som det er tilfældet hos os.

På længere sigt udgør EF-reguleringen en dybt alvorlig trussel mod fagbevægelsens eksistensgrundlag: Jo mere lønarbejderes forhold bestemmes direkte på grundlag af direktiver og lovgivning uafhængigt af overenskomster, des mindre betydning vil medlemskabet af fagforeningen få.”

Mod EF og EU

Ole Krarup har aldrig været tilhænger af EU – heller ikke dengang det hed EF, og den danske befolkning skulle stemme om medlemskabet den 2. oktober 1972. Blandt talerne ved de store demonstrationer for et nej før afstemningen var professor Ole Krarup. Bakket op af bl.a. kunstneren Erik Clausen og sømandsformanden Preben Møller Hansen stillede Ole Krarup op som 11. kandidat på Folkebevægelsens liste N i 1984. Else Hammerich og Ib Christensen var listens to store stemmeslugere, men Ole Krarup fik et pænt valg med 6.654 personlige stemmer og en placering som 3. suppleant. I 80'erne støttede han desuden EU-modstanden ved bl.a. at tale ved Folkebevægelsens arrangementer i anledning af Grundlovsdag.

Ole Krarup genopstillede ikke i 1989, men han engagerede sig markant som advokat i retssager om konflikten mellem den danske grundlov og Maastricht-traktaten. I 1992 deltog han på vegne af Enhedslisten i afslut-

*Ole Krarup på gaden mod EU før han blev medlem af EU-parlamentet.
Foto: Carsten Klausen*

ningsdebatten på tv forud for Maastricht-afstemningen. Han brændte rent igennem, da han gav daværende statsminister Poul Schlüter jura-lektioner for øjnene af alle seerne. Den 2. juni stemte danskerne stemte nej til Maastricht-traktaten. Ole Krarup har desuden også engageret sig i retssager mod den næste statsminister Poul Nyrup Rasmussens misbrug af embedsmænd ved folkeafstemningerne om Amsterdam-traktaten i 1998 og euroen i 2000.

Spidskandidat for liste N

EU-modstandens sejr i juni 1992 efterfulgtes af en splittelse, da parlamentarikeren Jens-Peter Bonde og en række andre oprettede JuniBevægelsen og forsøgte at ændre Folkebevægelsens linie fra en konsekvent EU-modstand. Bondes fløj kom i mindretal på Folkebevægelsens landsmøde i Sønderborg den 26.-27. august, hvorpå tre af Folkebevægelsens fire parlamentsmedlemmer - Jens-Peter Bonde, Ulla Sandbæk og Birgit Bjørnvig – forlod organisationen og fra da af

Ole kombinerer det juridiske og politiske på en helt enestående vis. I de 12 år Ole har siddet i EU-parlamentet har vi flere gange stået og manglet ham til vigtige sager.

Personlig har jeg som EU-modstander kunnet glæde mig over, at hans evner er kommet glimrende til sin ret derved, hvor han helt sikker også vil blive savnet.

*Hanne Lykke Jespersen
faglig sekretær i
PROSA*

"Det gemeneste de høje dommere kan byde mig er at give mig medhold i mine krav. Det er en ondartet forfalskning af spillet", skriver Ole Krarup i bogen "Paragraffer har ingen spørgsmålstejn".

En stærkere klassemæssig tilkendegivelse og samtidig klar foragt for de borgerlige domstole kan næppe udtrykkes.

Netop Ole Krarups klasse-mæssige holdning har været hans varemærke i alle epoker af hans virke gennem årene.

Som procedør for Sømændenes Forbund i en svær tid styrede han os gennem arbejdsrettens minefyldte farvande og testede rettens klasseholdninger, der ofte skuffede Ole Krarup ved at give ham medhold - men til vores udelte glæde.

Henrik Berlau
forhandlingssekretær i
3F og tidl. formand for
Sømændenes Forbund

repræsenterede JuniBevægelsen.

Det var et alvorligt slag mod Folkebevægelsen, der nu kun var repræsenteret af Ib Christensen, der ikke ville genopstille ved parlamentsvalget i 1994. Der var brug for gode og stærke kandidater til liste N. Den socialdemokratiske modstander-veteran Bent Brier fra forretningsudvalget ringede til Ole Krarup, som sagde ja til igen at stille op for listen.

Da Folkebevægelsen skulle vælge parlamentskandidater på landsmødet den 30.-31. oktober 1993 var der i alt 34 bud – herunder erhvervsmanden Kresten Bjerre, musikeren Arne Würgler og fagforeningsformanden Johnny Laugesen. Ole Krarup fik flest stemmer (196) og blev spidskandidat.

Med beskedne økonomiske midler, men med høj grad af entusiasme i organisationen førtes der derpå valgkamp for at genvinde tabt terræn. Valgforskere og politiske modstandere spåede Folkebevægelsen død. Men den 9. juni 1994 talte vælgerne: Folkebevægelsen fik i alt 214.880 stemmer (10,3 pct.) og fordoblede sit mandattal til to pladser i EU-parlamentet. De blev besat af Ole Krarup, som fik ikke færre end 90.031 personlige stemmer, og den nordjyske socialrådgiver Lis Jensen, der fik 13.026 stemmer.

*Ole Krarup i parlamentssalen i Bruxelles.
Foto: EU-parlamentet*

”EU er altædende”

*1994-1999: Amsterdam-traktat, væltet
EU-kommission, Grundlovssag og lønstatut*

Tirsdag den 19. juli 1994 mødte Ole Krarup – sammen med Lis Jensen - første gang op i EU-parlamentet, hvor den nyvalgte forsamling skulle konstituere sig. Folkebevægelsens to nye parlamentarikere med i den unions-kritiske parlamentsgruppe ”Nationernes Europa” (EDN) sammen med bl.a. JuniBevægelsens to parlamentarikere. Det var en praktisk koordinationsgruppe, hvor deltagerne var politisk uafhængige af hinanden, men som gav adgang til forskellige faciliteter og ressourcer.

Ole sad i det daværende Greenpeace Danmarks bestyrelse en del år i 90'erne. Var meget værdsat for sit vid, sin skarphed og sit mod til at ”turde”.

Det var Oles fortjeneste, at vi vovede at starte retssag mod den danske regering for i strid med regler i EUs direktiv om forudgående miljøvurdering før igangsættelse af store anlægsprojekter at starte byggeriet af Øresundsforbindelsen. Uanset at vi tabte sagen til sidst, gav retssagen kæmpe credit til Greenpeace og den var en helt uvurderlig platform for os til at fortsætte kritikken af dette projekt.

Jeg arbejdede i disse år samme med Ole om denne sag - og nød i fulde drag

*Jan Søndergaard
politisk rådgiver i
Greenpeace Norden*

“Jeg snakker ikke - jeg taler”. Det var Ole's kommentar for åben skærm, da vi mødtes første gang i en direkte paneldebat på tv et par dage før valget til Europa-Parlamentet i 1999 - hvor jeg i al stilfærdighed havde sagt: “Ole Krarup snakker om...”.

Og det er korrekt. Ole har på en myndig, stringent og intelligent måde talt for og repræsenteret den store EU-kritiske del af den danske befolkning. Han har været et fyrtårn i dansk Europapolitik.

Igennem 5 år i Parlamentet har jeg lært Ole at kende som en fair og engageret kollega, der gang på gang afslørede uredelighed, forlorenhed og hykleri i EU-systemet og -debatten. I virkeligheden en atypisk og akademisk politik, som uden populisme har argumenteret og kæmpet for sin overbevisning.

Tak for den kvalificerede og nødvendige indsats.

Torben Lund
tidl. gruppeformand (S)
i EU-parlamentet

”Vi skal søge informationer og dermed bidrage til at bremse unionstoget, som transporterer mere og med dansk selvbestemmelse til EU”, sagde Ole Krarup straks efter valget til Folkebevægelsens blad ”Folk i Bevægelse”.

Det første år i EU-parlamentet beskæftigede Ole Krarup sig især med retlige og institutionelle spørgsmål samt oplysning til de øvrige nordiske lande om unionens betydning for ikke mindst overenskomstsyste-mer. Norge, Sverige og Finland stod over for folkeafstemninger om medlemskab af EF, og Ole Krarup hjalp de nordiske EU-modstandere mest muligt med foredrag, diskussioner, interviews og udarbejdelsen af pjecer på norsk, svensk og finsk.

Udvidelse og Amsterdam-traktat

EU så ikke kun mulighed for udvidelse mod nord. Efter murens fald var der oplagt potentiale for, at Den Europæiske Union underlagde sig de østeuropæiske lande, som netop havde forladt Sovjetunionen og Østblokken. Verden ændredes konstant, og EUs traktatgrundlag skulle også ændres.

I Det Institutionelle Udvalg, hvor Ole Krarup var suppleant, lavede man en betænkning om disse ændringer forud for topmødet i 1996. Hertil foreslog Folkebevægelsens gruppe, at der blev oprettet en udmeldelsesparagraf.

”For mit eget vedkommende indskrænker jeg mig til at genfremstille et eneste beskedent ændringsforslag: Der bør sikres enhver medlemsstat ret til udmeldelse. Men det er måske for vidtgående?” spurgte Ole Krarup fra talerstolen i Bruxelles den 13. marts 1996.

Ole Krarup og Lis Jensen stemte imod den samlede betænkning, da den ville intensivere politisamarbejdet, give EU flere militære beføjelser, opretholde planerne for den fælles mønt, give EU-borgerskabet mere indhold og definere socialpolitikken som ”et af de vigtigste områder, hvor unionen har kompetence”. Et lille flertal vedtog betænkningen.

Den 16.-18. juni 1997 blev traktaten forhandlet færdig på et topmøde i Amsterdam. Folkebevægelsen iværksatte straks en omfattende kampagne for et nej til

*Selvom nej-siden ikke vandt afstemningen om Amsterdam-traktaten i maj 1998, så fejlede humøret ikke noget hos modstanderne.
Foto: John Rasmussen / Arbejderen*

Amsterdam-traktaten ved den folkeafstemning, som blev fastsat til 28. maj 1998. Ole Krarup skrev talrige debatindlæg til pressen – bl.a. som fast klumme-skribent i Information seks uger op til afstemningen. Han deltog i en lang række debatmøder samt radio- og tv-programmer. Trods resultatet den 28. maj (54,3 pct. ja og 44,2 pct. nej) var der ”ingen nederlagsstemning at spore”, da Kurt Lund fra det ny Notat skulle skrive sin reportage fra Folkebevægelsens ekstraordinære landsmøde ni dage efter afstemningen.

Grundlovssag og billedkunst

I 1997 forlod Ole Krarup midlertidigt det Institutionelle Udvalg og koncentrerede sig om retsområdet, da hans engagement i Grundlovssagen hjemme i Danmark krævede større opmærksomhed.

Sagen begyndte i 1993, hvor statsminister Poul Nyrup Rasmussen underskrev Maastricht-traktaten. 12 danskere fandt det i strid med den danske Grundlov og lagde sag an med Ole Krarup og Christian Harlang som advokater. 12. august 1996 gav Højesteret sagsøgerne

I perioden 1994-1999 var jeg kolega med Ole i EU-parlamentet, hvor jeg kom til at kende Ole rigtigt godt.

Oles viden og skarpe tunge er noget ganske usædvanligt og uopnåeligt, men bag dette gemmer sig et rigtigt fintfølelse menneske. En lun fætter og en rigtig god kammerat.

Jeg havde i Ole en rigtig god og uvurderlig makker, som gjorde de fem års ”værnepligt” i parlamentet til en rigtig god tid.

Jeg håber vi i Folkebevægelsen fortsat må nyde gavn af det du, Ole, har at byde på og ønsker alt godt fremover.

*Lis Jensen
socialrådgiver
og tidl. MEP for
Folkebevægelsen
mod EU*

Første gang jeg mødte Ole Krarup var på min første dag i Europa-Parlamentet i 1999. Hans åbningsreplik til mig var "Velkommen til dette cirkus". Det fik mig til at føle, at UKIP i det mindste ikke var alene.

I alt hvad jeg har haft med Ole at gøre, har han været personificeringen af charme og humor, hvor bag der gemmer sig et meget skarpt sind. Jeg ønsker ham det allerbedste i hans otium. Hvad end EU-politikere finder på, så vil de værdier, Ole kæmpede for, vinde en dag.

Nigel Farrage
MEP
UK Independence Party

Ole Krarup, Lis Jensen, Lave K. Broch og Lisbeth Nielsen i panel i forbindelse med Folkebevægelsens 25-års jubilæum i 1997. Arkivfoto

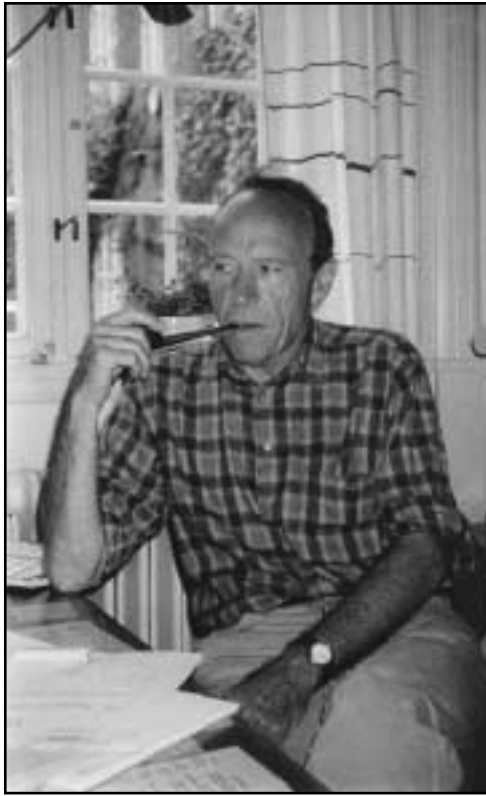
medhold i, at sagen havde så væsentlig interesse, at det måtte vurderes retligt. 6. april 1998 frikendte Højesteret statsministeren, men dommen fik betydning for fremtiden ved bl.a. at fastslå, at der ikke må overlades beføjelser til EU "i et sådan omfang, at Danmark ikke længere kan anses for en selvstændig stat." I denne del af sagen deltog også Karen Dyekjær-Hansen som advokat.

"Dette betyder ikke, at jeg har begravet mig i fortiden. Tværtimod. Retssagens politiske betydning ligger i, at forståelsen af nutiden får sine rette perspektiver, når den opfattes i historiens lys", forklarede han i sin beretning til Folkebevægelsens landsmøde i Roskilde den 25.-26. oktober 1997.

"Grundlovssagens hovedtema er den gradvise, fremadskridende udbygning af EU-magt på bekostning af danske demokratiske institutioner. De fleste af os ved, at EU er altædende. Det har vist sig i en række sager, som politisk har mindre betydning, men som hver for sig er meget illustrerende," sagde han og fortalte, at han i retsudvalget bl.a. havde øje for en sag om billedkunstners ret til at få procenter af senere salg af deres værker.

"Denne ordning har eksisteret i Danmark i flere år, og

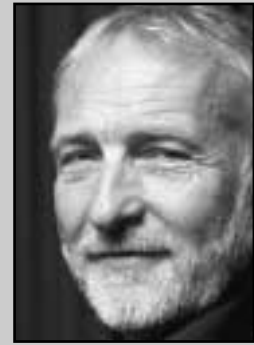
*I Ole Krarups første valgperiode var han også optaget af juridisk arbejde i forbindelse med den danske grundlovssdag. Her er han på sit kontor på Retsvidenskabeligt Institut på Københavns Universitet.
Foto:
AFL / Arbejderen*

den fungerer aldeles udmærket. Men nu skal området harmoniseres – med klare forringelser for danske billedkunstnere. Forslaget fra Kommissionen affødte protester fra både Copy-Dan og Billedkunstnernes Forbund, som påpegede, at langt de fleste salg er lokale. Danske kunsthandlere og auktionshuse står for 98 pct. af salget af kunstværker under beløb på ca. 200.000-300.000 kroner. Alligevel skal det harmoniseres. Hvad med nærhedsprincippet, spurgte jeg under Parlamentets behandling af sagen. Men det prellede af på det store flertal af parlamentskollegerne, og direktivforslaget blev vedtaget.”

I forbindelse med tredjebehandlingen af forslaget et par år senere fik Ole Krarup nye muligheder for at hjælpe billedkunstnerne. I 2000 var han nemlig medlem af parlamentets delegation i forligsudvalget.

”Nordiske kunstnere blev tilgodeset i det endelige kompromis, da der fortsat er mulighed for at kræve følgeretsvederlag for relativt billige kunstværker.

Jeg har mødt Ole Krarup mange gange i kampen mod centralismen. Det er altid en nydelse at høre, hans klare og sobre argumenter.

For mig er han ikke mindst sværvægtshumor. Verdens tørreste og mest insisterende humor, det er Ole Krarup. Uden ham havde vi aldrig fået f.eks. nej'et til Maastricht og euroen. Bare for at nævne et par håndgribelige resultater.

Vel har jeg engang i kampens hede foreslået, at man erstattede parlamentarikerne med golden retrievere. De er billigere i diæter. Det gælder dog ikke i Oles tilfælde - slet ikke.

Tak for en flot indsats - indtil videre.

Niels Hausgaard
entertainer

Første gang, jeg hørte om Ole, var hos Preben Møller Hansen fra Sømdændenes Forbund. "Ole er en god kandidat til EU-parlamentet, han er spillemand som dig; han spiller violin", sagde Preben. Dermed var der efter hans mening ikke grund til yderligere argumentation. Senere forstod jeg, at Ole også var juraprofessor og ikke mindst, at han var venstreorienteret.

Violinspillende, venstreorienteret universitetsprofessor. I mine ører var det en fortræffelig kombination. Senere fandt jeg ud af, at den respekt stod jeg noget alene med, i hvert fald når det drejede sig om de juridiske hoveder, jeg - i min egenskab af talsmand for musikfolket - kom i forbindelse med. Adskillige af disse "kloge hoveder" havde rigtigt svært ved at finde en grimasse, der kunne passe, når det drejede sig om at få Ole ind i deres småborgerlige og snobbede verdensbillede, hvor tør abstrakt jura synes at være højt hævet over, hvad almindelige dødelige

...fortsættes på næste side

Folkebevægelsens position var – i samarbejde med billedkunstnernes organisationer og CopyDan – at sikre den gældende danske ordning, så langt det kunne lade sig gøre, idet EU-reguleringen vil forringe de nordiske ordninger på sigt", sagde Ole Krarup i sin parlamentsberetning 27.-28. oktober 2001.

Mistillidsvotum til Santer-kommissionen

EU-kommissionen har aldrig haft det godt med sine revisorer. I 2006 afviste de for 12. år i træk at godkende unionens regnskab, bl.a. fordi der var fejl i mere end to ud af fem udbetalinger. I EU-parlamentet har der gennem alle årene lydt kritik af dette rod – ikke mindst fra de EU-kritiske medlemmer.

Da revisorerne havde sagt fra for tredje gang i træk, afviste et flertal i EU-parlamentet den 17. december 1998 at godkende regnskabet. I EDN-gruppen var Folkebevægelsen med til at tage initiativ til et mistillidsvotum til den daværende EU-kommission under ledelse af Jaques Santer. Da mistillidsvotummet kom til afstemning i januar, stemte 232 for og 293 imod. Til gengæld blev det vedtaget at nedsætte en uafhængig ekspertgruppe, som skulle undersøge Kommissionens administration. 15. marts 1999 offentliggjorde gruppen sin rapport med så principiel og kompromitterende kritik, at alle parlamentsgrupper ville stoppe EU-kommissionen.

"Der er ingen tvivl om, at vores indsats har haft væsentlig betydning for det samlede begivenhedsforløb, der har virket som en øjenåbner i forhold til de europæiske befolkninger", sagde Ole Krarup i sin parlamentsberetning og konstaterede, at "EU blev midlertidigt sat i meget lavt gear."

Nej til Rådets forslag til lønstatut

I 1998-1999 behandlede EU-parlamentet et forslag fra Rådet om parlamentsmedlemmernes statut, herunder ikke mindst regler for aflønning af parlamentarikerne. Indtil da blev medlemmerne aflønnet på samme måde som medlemmerne af deres nationale parlamenter. "Aflønning og beskatning af de danske medlemmer af EU-Parlamentet er et dansk anliggende. Statutten, som

*Ole Krarups talenter rækker langt ud over det juridiske og politiske. For eksempel er han en oplevelse værd, når han griber sin violin.
Foto: Henning Mortensen*

skal udgøre grundlaget for den fælles aflønning, medfører en meget betydelig lønforhøjelse (mere end en fordobling) for de danske medlemmer, uden at der gøres op med parlamentariskernes frynsegoder. Statutten er endnu er skridt hen imod Europas Forenede Stater med EU-Parlamentet som lovgiver, men EU-Parlamentet er en politisk katastrofe. Indholdet i statuten viser dette med al tydelighed og er samtidig et klart eksempel på, hvor langt Parlamentet har fjernet sig fra befolkningernes interesser”, meddelte Folkebevægelsens parlamentsgruppe ved den lejlighed. Folkebevægelsen stemte imod forslaget til fælles lønstatut, og et flertal i parlamentet endte da også med at afvise Rådets forslag.

finder vigtigt i forholdet mellem mennesker. Min beundring for dette menneske voksede for hvert møde. En fantastisk taler, dygtig performer, klar og meget vidende analytiker, stor humanist og ikke mindst en mand med humor, mod og power til at gå op imod magthaverne.

Det blev mere end rigeligt demonstreret, da Ole i forbindelse med grundlovs-sagen blev vores allesammens helt. Som én af sagsøgerne var det en stor glæde at have Ole til at føre vores sag. Ikke mindst Ole gjorde sagen til Danmarkshistorie. Nok tabte vi, men vi vandt moralsk; vejen blev banet for almindelige menneskers ret til at forsvare grundlæggende rettigheder. Men ikke nok med det: Politikernes løgnagtighed om Danmarks indlemmelse i EU blev afsløret. Der var bestemt fejlet ikke så lidt ind under gulvtæppet!

For os unionsmodstandere har det været afgørende, at vi har haft en hædersmand som Ole Krarup som talsmand. Afgørende for den succes modstanden har haft i Danmark og i Europa. Tak Ole for din store og flotte indsats. Uden dig havde meget set meget værre ud. Jeg fik aldrig hørt dig spille violin. Men det kan da nås endnu.

Arne Würgler
musiker og komponist

Ole er en dejlig behagelig person, som vinder ved nærmere bekendskab, han blev en rigtig god kammerat i alle årene i EU.

Politisk var han god for EU-modstanden, men han satte ikke nogle finger-aftryk nede i "butikken".

Jeg håber Ole nu vil nyde den 3. alder.

Freddy Blak
Klassekammeret med
Ole nede i EU
(tidl. MEP)

De lokale komiteer gik i valgkamp med godt humør i 1999. Her ses Ole Krarup torvet i Helsingør omgivet af festligt klædt lokale aktivister. Foto: Inger Nielsen

På vej mod en EU-grundlov

1999-2004: Euro-afstemningen, udvidelsen, gruppeskiftet, terrorlovgivningen og havnedirektivet

Ved valget til EU-parlamentet den 10. juni 1999 gik de EU-kritiske kræfter samlet set lidt frem. Men det var JuniBevægelsen, den EU-kritiske Pernille Frahm fra SF og Dansk Folkeparti, der fik glæde af det. Folkebevægelsen mod EU gik tilbage fra 10,3 pct. til 7,3 pct. af stemmerne. Det var til lidt mere end et mandat, hvilket sikrede JuniBevægelsen deres tredje mandat takket være det valgforbund, som blev etableret i 1994. Folkebevægelsen måtte således umiddelbart nøjes med én parlamentariker: Ole Krarup.

Gruppeskiftet og Jens Okking

Efter tre år blev parlamentsgruppen imidlertid for en kortvarig periode fordoblet, da EU-modstanden hos en

*Ole Krarup og Jens Okking i samtale i en pause i EU-modstandens aktiviteter i forbindelse med det danske EU-formandskab i 2002.
Arkivfoto*

af JuniBevægelsens stemmeslugere, skuespilleren Jens Okking, blev stadig stærkere og han politisk kom for langt fra Jens-Peter Bonde. Fra 14. oktober 2002 var han formelt den ene af Folkebevægelsens nu to repræsentanter – reelt havde han for længst skiftet side. Jens Okking blev desværre ramt af sygdom og forlod allerede den 28. februar 2003 sin plads i parlamentet, som så gik tilbage til JuniBevægelsens suppleant Bent Hindrup.

Efter valget i 1999 kunne den gamle parlamentsgruppe ikke opretholdes, så en ny – Demokratiernes og Forskellighedernes Europa (EDD) - blev dannet sammen med bl.a. JuniBevægelsen og det britiske uafhængighedsparti UKIP. Folkebevægelsen var fortsat politisk uafhængig af gruppen.

I sommeren 2002 forlod Folkebevægelsen mod EU den af Jens-Peter Bonde ledede EDD-gruppe og knyttede sig til venstrefløjgruppen GUE/NGL, som i forvejen rummede to andre danskere: Pernille Frahm fra SF og

Ole Krarup er en af de få danskere, der er for få af - netop til at sidde i EU-parlamentet.

Jeg kom derved og havde ingen politisk erfaring. Hos Ole fandt jeg altid døren åben.

Da jeg blev syg, var han en virkelig ven. Jeg ønsker ham al mulig held i hans otium.

Det bliver ikke nemt at finde hans afløser. Men jeg vil ønske afløseren al mulig held og lykke.

***Jens Okking
skuespiller
og tidl. MEP for
først JuniBevægelsen
og dernæst
Folkebevægelsen
mod EU***

Som nordjyde kendte jeg kun Ole Krarup fra pressen, inden jeg blev medlem af Europa-Parlamentet i 1999.

Vi var og er også i dag helt og aldeles uenige om Danmarks EU-politik. Ikke desto mindre vil jeg komme til at savne Ole efter januar 2007, fordi jeg har lært et meget vidende og venligt menneske at kende. En politiker på modstands-siden, der ikke fraviger sine principper.

Desuden er Ole Krarup den eneste EU-modstander, der har været gæst i Europa-Parlamentets "Provincsforening", hvilket er helt ekstraordinært.

Jeg vil ønske alt godt for dig, Ole, i dit "nye liv".

**Din ven
Niels Busk
MEP (V)**

*Op til folkeafstemningen om euroen i 2000 talte Ole Krarup ved en lang række arrangementer rundt om i landet. Her ved Euro-nej kampagnens grundlovsarrangement ved Brandt Klædefabrik i Odense.
Foto: Anne Storm*

den socialdemokratiske udbryder Freddy Blak. Tilknytningen til gruppen var og er teknisk, og Folkebevægelsen beholdt sin politiske uafhængighed.. ”Gruppeformandens politiske og administrative aktiviteter har i dag en sådan karakter, at det er politisk uholdbart for Folkebevægelsen at fortsætte gruppefællesskabet. Afstanden mellem os er slet og ret blevet for stor. Folkebevægelsens eneste gruppealternativ til EDD er gruppen GUE/NGL. Udover EDD-gruppen er GUE/NGL den eneste (konføderale) gruppe i EU-parlamentet, der vil kunne sikre Folkebevægelsen fuld poli-

tisk autonomi”, meddelte Folkebevægelsens forretningsudvalg den 8. juni 2002.

Nej til Prodi-kommissionen

Den første større politiske sag for Ole Krarup var godkendelsen af den nye EU-kommission under Romano Prodi i efteråret 1999. På Folkebevægelsens vegne stemte han imod EU-kommissionens godkendelse og påpegede bl.a., at Prodi-kommissionens program ville medføre langt mere union, end der er dækning for i den danske befolkning: Ole Krarup pointerede også, at en af de nye kommissærer, Pascal Lamy, var den væltede kommissionsformand Jaques Delors’ højre hånd og ansvarlig for opbygningen af EU-kommissionens sikkerhedstjeneste, som havde ansvaret for markante eksempler på bl.a. mangelfuld kontrol og nepotisme.

Sejren over ØMU’en i 2000

Den største sag umiddelbart efter parlamentsvalget i 1999 var folkeafstemningen om den danske undtagelse over for deltagelse i ØMU’ens tredje fase. Da daværende statsminister Poul Nyrup Rasmussen sidst i 1999 fastsatte afstemningsdatoen til den 28. september 2000, fik Folkebevægelsen travlt både i Danmark og Bruxelles.

For Ole Krarup og hans ansatte betød det en omfattende omlægning af arbejdet, hvor mange mindre sager blev nedprioriteret. Alle i hans sekretariat blev involveret i udarbejdelsen af euro-pjecer – som f.eks. Eurohåndbogen – samt forskellige meget besøgte hjemmesider.

Ole Krarup stillede adskillige euro-spørgsmål til Rådet og EU-kommissionen. For eksempel kom det frem sort på hvidt, at EU-traktaterne ikke omhandler mulighed for udmeldelse, hvilket stillede et seriøst spørgsmålstegn ved statsministerens udmeldelsesgaranti. Samtidig påpegede Ole Krarup, at tilslutningen til ØMU’ens tredje fase og euroens indførelse var på kant med den danske grundlov:

”Der er ingen tvivl om, at alene den omstændighed, at pengeudstedelsen foregår uden for den danske kontrol i sig selv indebærer en suverænitetssafgivelse. Det er

Foto: Tine Harden

Jeg vil savne at debattere med Ole Krarup, som i modsætning til mange andre baserer sin EU-modstand på lodige, seriøse og oplyste argumenter. Det er tiltrængt i en debat, der ofte hviler på fordomme og påstande.

Der er også grund til at beundre Oles engagement i flere retssager om det vigtigste, vi har i Danmark: Vores ytringsfrihed og vores grundlov.

I det daglige arbejde i Europa-Parlamentet vil jeg savne Ole på grund af hans vindende væsen og altid gode humør.

Gitte Seeberg
MEP for Det
Konservative
Folkeparti

Foto: Lars Svankjær

I gennem mange år har Ole været en markant del af den politiske debat i Danmark. Det er ganske mange sager, han har fået sat på dagsordenen.

Personligt lærte jeg Ole endnu bedre at kende, da jeg blev medlem af Parlamentet. Det har været en fornøjelse. Ikke at vi er blevet politisk enige, - det er vi ikke, men jeg har stor respekt for Oles faglige indsigt og ikke mindst respekt for hans politiske hæderlighed. Man véd, hvor man har ham og et ord er et ord.

Ole og jeg deler vores passion for at få en god pibe tobak, og jeg tror, vi er enige om, at personer der diskret trækker over i et hjørne for at pulse lidt, får ro og eftertænkthed over sig.

Henrik Dam Kristensen
partisektær (S)
og tidl. MEP

Grundlovsmøde i Fælledparken 2003: Ole Krarup i panel debat med bl.a. Claus Larsen-Jensen fra Socialdemokraterne. Foto: Granizo

altså nødvendigt, at der afholdes en folkeafstemning efter paragraf 20 – mindst. Når jeg siger ”mindst”, er det fordi Grundloven i virkeligheden burde ændres, eftersom der er tale om en særdeles vidtgående afskaffelse af det danske folkestyre. Retten til at råde over statens finanser er jo en af de overhovedet vigtigste beføjelser, der tilkommer Folketinget i medfør af Grundloven.”

Der blev skrevet adskillige indlæg til aviser og hjemmesider, ligesom Ole Krarup deltog som taler ved adskillige arrangementer. Endelig var han involveret i en retssag mod statsminister Poul Nyrup Rasmussen, som misbrugte embedsmænd i forbindelse med folkeafstemningerne om såvel Amsterdam-traktaten i 1998 som euro-afstemningen i 2000.

53,2 pct. af danskerne stemte nej til ophævelse af euro-undtagelsen – EU-modstanden festede, og statsministeren måtte erkende sit nederlag.

Racisme-sagen

Folkebevægelsen mod EUs landsmøde i 1999 besluttede, at man ønskede den bredest mulige samling for et nej til euro'en. Overfor Danmarks Radio formulerede Karen Sunds fra Folkebevægelsens styrelse en

begrænsning af bredden med, at Folkebevægelsen ”meget nødig vil identificeres Pia Kjærsgaards racistiske synspunkter”. Dansk Folkepartis formand lagde straks sag an mod Karen Sunds, hvor Ole Krarup gik aktivt ind som Karen Sunds’ forsvarer. 17. juni 2003 frikendte Landsretten Karen Sunds.

” Det tjener ikke alene retsvæsenet, men også den politiske renfærdighed, at det nu er slået fast, at den politik og den retorik, hvormed de politiske budskaber fremføres af Dansk Folkepartis repræsentanter, kan karakteriseres som racistisk. Det vil tjene til at rense og klargøre det politiske rum”, udtalte Ole Krarup ved den lejlighed.

Nice-traktaten og EU-forfatningen

Året efter fik EU nyt retsgrundlag med Nice-traktaten, som den danske regering hurtigt ratificerede som det første af medlemslandene. Emnet kom ikke til afstemning i Danmark, men i Irland resulterede en folkeafstemning i et nej.

”Regeringen har – igen – vist sin despekt for folkestyret ved at undvige enhver debat om Nice-traktaten. Signalet fra 28. september overhøres fortsat”, konstaterede Ole Krarup i sin parlamentsberetning til Folkebevægelsens landsmøde 27.-28. oktober 2001, hvor han kom ind på EUs arbejde med udviklingen af en egentlig EU-grundlov:

”Det er allerede vedtaget, at Chartret for grundlæggende rettigheder, der så dagens lys i forbindelse med Nice-traktaten, skal indarbejdes i den kommende EU-forfatning, som herudover skal indeholde de grundlæggende regler om magtfordelingen mellem EUs institutioner - altså regler af den type, der sædvanligvis findes i nationalstaternes grundlove. Der er altså tale om en vigtig – og ildevarslende – beslutning om at skabe det juridiske grundlag for en Europæisk stat. Det hører med til den politiske dagsorden, at den danske regering hævder, at udviklingen ikke går i retning af nogen forbundsstat. Regeringen insisterer på, at der ikke er tale om nogen forfatning eller grundlov, men derimod en grundtraktat”.

På EU-topmødet i december 2001 blev det besluttet at

Der findes politikere, som kun tænker og taler i hovedoverskrifter. Som aldrig dykker ned i substansen men forbliver på overfladen. Den type politikere har Ole Krarup heldigvis aldrig hørt til.

Selv om vi taler fra hvert vores politiske ståsted, hvor jeg mener, at vi ikke kan klare os uden EU og Europa, så har jeg alligevel respekt for Oles utrættelige og ja, næsten livslange kamp for det modsatte synspunkt. Må dit engagement nu finde vej til nye opgaver.

***Poul Nyrup Rasmussen
MEP (S)
gruppeformand
og tidl. statsminister***

Tag ikke fejl af formen!
Bag Ole Krarups formfuldendte sprogbehandling gemmer sig en af Danmarks skarpeste tunger. Og en af de mest ihærdige kritikere af magtens udøvere, i Danmark som i EU. Dem har vi alt for få af i dette land.

Tak for venskab på tværs!

Af og til, når jeg var træt af diskussionerne i JuniBevægelsen og Ole af tilsvarende besværligheder i Folkebevægelsen, har vi mødtes over en kop øl.

Husker du, da vi sad under træet i gården i Vartov og undrede os over, hvorfor vi egentlig var havnet i to forskellige bevægelser?

Drude Dahlerup
Ny Agenda

sammensætte et såkaldt konvent under ledelse af Valery Giscard d'Estaing, som skulle finde frem til et forslag til EU-grundlov. To år senere skulle et topmøde i Bruxelles godkende forslaget, men forhandlingerne brød sammen – ikke mindst på grund af polsk og spansk utilfredshed med forslaget til magtfordeling. Men umiddelbart efter EU-parlamentsvalget i juni 2004 nåede EUs regeringsledere til enighed på et nyt topmøde. Folkebevægelsens sekretariat i Bruxelles fulgte udviklingen tæt, udgav nyhedsbreve og udgav allerede i januar 2004 bogen ”EU-grundloven – gennemgang og konsekvenser”, som også fik sin egen hjemmeside.

Terror og retspolitikken

11. september 2001 blev USA ramt af omfattende attentater. Katastrofen blev straks brugt som påskud for en forceret gennemførelse af en lang række tiltag på det retlige område, som i et vist omfang allerede lå som forslag i både Washington og Bruxelles.

”EU-systemet og medlemslandene accepterer nu udlevering af medlemslandenes statsborgere til strafforfølgelse og strafafsoning i USA, som er en retspolitisk bananrepublik,” forklarede Ole Krarup bl.a. i sin beretning til Folkebevægelsens landsmøde 25.-26. oktober 2003, og fortalte om en anden aftale om udlevering af personoplysninger om borgere fra EU-lande, som ville rejse til USA. En aftale i strid med såvel danske regler som EUs regler. Aftalen kaldes ”Passenger Name Record” – forkortet PNR.

”For en gang skyld var jeg enig med flertallet i Udvalget om Borgernes Friheder og Rettigheder, der hele tre gange kritiserede aftalen og bl.a. tilkendegav, at aftalen er i strid med EUs egne databeskyttelsesregler. Udvalget har derfor modsat sig, at aftalen indgås. (...) På trods af disse indvendinger underskrev Rådet alligevel aftalen 17. maj 2004”, fortalte Ole Krarup til Folkebevægelsens landsmøde 30.-31. oktober 2004. Efterfølgende gik EU-parlamentet til EF-domstolen, som i april 2006 kendte aftalen ugyldig, hvormed den blev ophævet pr. 1. september samme år. EU-kommissionen forhandler fortsat om en ny aftale, retskommissær Frattini har erklæret, at han ikke vil ændre indholdet.

*Ole Krarup taler til Bundmødet i Cirkisteltet på Christiania, mens EUs regeringsledere er til topmøde i Bella Centeret i december 2002.
Foto: Nils Vets*

I foråret 2004 godkendte ovennævnte udvalg et forslag om ”Den Europæiske bevisordre”, som Ole Krarup stemte imod. Forslaget ville give lov til, at myndighederne – på tværs af grænserne i EU – kan registrere e-mail-korrespondance og tvinge danske myndigheder til at accepterede udenlandske afgørelser om f.eks. ransagning af boliger i Danmark, udlevering af beviser i form af e-mail, breve eller telefonlister til andre EU-lande – uden at en dansk domstol kan kontrollere retsgrundlaget.

I mange år sad Ole og jeg ved siden af hinanden i EU-parlamentets plenarforsamling. Da EU-propagandaen blev alt for selvgod og patetisk – og det skete ganske ofte – plejede vi, at udveksle en sætning og et skeptisk blik. ”Dette er absurd”, plejede Ole at sige samtidigt med at han rystede på hovedet. Med Ole som bænkkammerat blev det nemmere at komme igennem kedelige møder, fantasiløse taler og lange afstemninger.

Ole var sundt immun mod den selvforherligende magt og propagandisterne. Men ligeså engageret som han var i arbejdet for demokratiet og friheden, ligeså oprørt var han over fortryk og uretfærdigheder. Et varmt menneske med stor kundskab, humor og medfølelse med dem som behøvede det. Det var en fornøjelse at arbejde sammen i vores lille familie af progressive nordiske EU-skeptikere.

Jonas Sjøstedt
tidl. MEP for
Vensterpartiet (Sverige)

I løbet af de to år som jeg har arbejdet sammen med Ole - har jeg været meget imponeret over hans erfaring som medlem af EU-parlamentet. Det var behageligt at opleve, at Ole ikke kun er en meget kompetent politiker, men også er en meget hyggelig person med en herlig form for humor.

Da jeg besøgte Folkebevægelsens landsmøde blev det desuden meget klart for mig hvor værdsat Ole er blandt medlemmerne i hans bevægelse. Jeg kan forsikre at det samme gælder i GUE/NGL-gruppen i EU-parlamentet.

Man kunne forvente sig fra en ekstremt hårdtarbejdende politiker som Ole, at han ikke havde tid til overs for andre aktiviteter. Jeg blev derfor glædeligt overrasket, da jeg en gang under en studierejse til Sverige oplevede, at Ole tog sin violin frem og viste sig at være en sand virtuoso.

Jeg håber, at Ole vil nyde sin fritid, men også af og til besøge os i Bruxelles.

Kartika Liotard
MEP SP (Holland)

Terrorattentaterne i New York og senere Madrid og London satte ikke kun gang i udviklingen af EUs terrorlovgivning, men også i debatten om den danske retsundtagelse. Folkebevægelsens sekretariat søsatte derfor i 2003 et omfattende projekt til klarlægning af EUs aktiviteter inden for det såkaldte RIA-område ("retlige og indre anliggender") og udviklingen med hensyn til den danske retsundtagelse. Resultatet af arbejdet blev offentliggjort på hjemmesiden www.retsundtagelse.dk

I 2004 stemte Ole Krarup imod et forslag om oprettelse af etagentur om "det operative samarbejde ved de ydre grænser".

"Et europæisk grænseagentur er grundelementet i et europæisk grænsepoliti og vil betyde endnu større lidelser for flygtninge og migranter ved EUs ydre grænser og i selve EU, eftersom dets politiske opgave vil være at udvikle og konsolidere Fæstning Europas respektive aspekter yderligere", lød det i en mindretalsudtalelse fra bl.a. Ole Krarup.

Udvidelsen og topmødet i København

19. november 2002 brugte EU-parlamentet en hel dag på at diskutere den forestående udvidelse af EU.

"Jeg har ofte i denne forsamling haft lejlighed til at citere den fortræffelige norske håndbog for fjeldvandrere. Budskabet lyder i al sin enkelhed, at i tilfælde af uoverensstemmelse mellem kortet og terrænet skal man følge terrænet. Der er mange eksempler på, at man ikke her i forsamlingen – i det hele taget i Den Europæiske Union – tager denne grundlæggende regel til efterretning. Man befinder sig i illusionernes verden, og det mest markante eksempel jeg har været ude for, er jo nok denne debat", sagde Ole Krarup fra talerstolen i debatten, som foregik i Strasbourg.

"Ingen af de grundlæggende problemer for den såkaldte østudvidelse er opfyldt. På den ene side er der ingen tvivl om, at de økonomiske realiteter medfører, at man fremover vil fortsætte mange års tradition for vesteuropæisk udbytning af vores østeuropæiske naboer – med de forskellige lønforhold, forskellig kapitalforhold etc." På EU-topmødet i Bella Center i København den 12.-

Ole Krarup taler til demonstrationerne i forbindelse med EU-topmødet i København december 2002. Arkivfoto

13. december 2002 skulle flere års optagelsesforhandlinger afrundes under ledelse af statsminister Anders Fogh Rasmussens danske EU-formandskab. Resultatet blev godkendelsen af optagelsen af 10 nye lande – Estland, Letland, Litauen, Polen, Tjekkiet, Slovakiet, Slovenien, Ungarn, Malta og Cypern. Den største udvidelse i unionens historie.

Ole Krarup talte ved de alternative arrangementer på bl.a. Holmen og på Christiania og ved den store demonstration for et andet Europa, da EUs regeringsledere forhandlede og pressede de nye EU-lande til medlemskab på dårligere betingelser end de gamle medlemslande.

Folkebevægelsens sekretariat i Bruxelles fik udgivet bogen ”Østudvidelsen – konsekvenser og udfordringer” og støttede i 2003 aktivt EU-modstanden i bl.a. Malta (der kun var ganske få procent fra et nej), Estland og Letland op til deres folkeafstemninger om EU-medlemskab.

Jeg er ked af, at Ole holder op som medlem af EU-parlamentet. Vi har arbejdet sammen i fire år og jeg værdsætter Ole både som person, og som professionel – og som en rigtig demokrat med en EU-kritisk holdning og også konstruktiv i både tanke og i arbejde.

De bedste ønsker til dig Ole og til Folkebevægelsen mod EU.

Hans Lindqvist
tidl. MEP
Centerpartiet (Sverige)
og ordfører for
Centerpartiets
EU-kritiske netværk

En rigtig H/H-mand. Det er, hvad Ole Krarup er.

Det står for hjerne og hjerte. Rækkefølgen gør ingen forskel.

Ole har en hjerne så skarp som en laserstråle. Skolet ved årtiers strikt, logisk og juridisk tænkning og brug. På universitet, for domstolene, i hans politiske virke og i den offentlige debat.

Hjertet har han fra fødsel og barnsben af. Det er ikke alene et "almindeligt", varm hjerte. Det er også fyldt med humanisme.

Ole slutter nu i Europaparlamentet og får bedre tid herhjemme.

Ih, hvor retspolitikken trænger til det.

Bjørn Elmquist
Advokat og
tidl. MF for V og R

Havnedirektivet – første runde

I 2001 foreslog EU-kommissionen et direktiv om "Markedsadgang for havnetjeneste", som vakte bekymring og uro i havnene i hele Europa. Det ville give adgang for såkaldt selvservicering, så rederne frit kan ansætte arbejdskraft - for eksempel skibenes egen besætning - til at laste og losse skibe uden skelen til kvalifikationer eller overenskomster.

I januar 2003 skrev Ole Krarup til energi- og transportkommissær Loyola de Palacio og spurgte:

"Hvordan vil Kommissionen sikre overholdelsen af de gældende regler om skibssikkerhed og havnearbejders arbejdsvilkår? Og hvordan vil overholdelsen af de danske havnearbejders overenskomster om løn- og arbejdsvilkår – herunder arbejdsmiljø – kunne sikres for dem, der vil blive omfattet af selvservicering, når direktivet træder i kraft?"

Palacio svarede bl.a., at landenes sociale lovgivning ikke berøres af direktivet, og at leverandører af havnetjenester skal opfylde landenes kriterier. Men hendes svar afkræftede ikke indtrykket af, at direktivet ville underminere havnearbejdernes overenskomster og arbejdsforhold.

"EU-Kommissionens forslag virker som om, det er skrevet af de store rederes lobbyister. Direktivet tager ingen hensyn til nationale overenskomster og arbejdsforhold, som tværtimod bliver totalt undermineret.

Folkebevægelsen mod EU ser forslaget som et led i, at indflydelsen på forholdene fjernes fra arbejdspladserne og arbejdsmarkedets parter og placeres hos lovgiverne i Bruxelles", udtalte Ole Krarup i foråret 2003.

De europæiske havnearbejdere gennemførte en omfattende kamp med utallige aktioner, strejker og demonstrationer. Og det gav bonus. Da EU-parlamentet tredjehandlede forslaget 20. november 2003, stemte et lille flertal imod og direktivet blev kuldsejlet.

"Der er god grund til at ønske de europæiske havnearbejdere tillykke med resultatet", udtalte Ole Krarup i den forbindelse og tilføjede:

"Men afstemningen viser samtidig, at der fortsat er stærke kræfter i EU, som ønsker indholdet af dette direktiv realiseret. Tidligere har kommissionen ikke

*Ole Krarup på talerstolen ved Folkebevægelsens landsmøde i 2003.
Arkivfoto*

accepteret nederlag, så sejren er ikke sikret 100 pct. for havnearbejderne. De bliver nødt til at fortsætte arbejdet mod EU-lovgivning.”

Han fik ret.

Traktat baner vej for EP-lønstatut

Spørgsmålet om lønstatut for EU-parlamentarikerne har været en tilbagevendende anledning til diskussioner i EU-parlamentet og offentligheden.

”Sagen er politisk kontroversiel for bl.a. den danske regering. Det grundlæggende problem er, at regeringen med Amsterdam-traktaten har accepteret, at parlamentets medlemmer aflønnes efter fælles regler, og ikke - som hidtil - efter nationale regler (som folketingsmedlemmer). EUs lønniveau ligger væsentligt over det danske; og det giver regeringen problemer over for den kritiske offentlighed, at danske parlamentsmedlemmer skulle aflønnes væsentligt bedre end folketingsmedlemmer,” forklarede Ole Krarup i parlamentsberetningen til Folkebevægelsens landsmøde den 27.-28. oktober 2001.

”For ikke at blive helt til grin har den danske regering insisteret på, at danske medlemmer beskattes i Danmark. Kravet om national beskatning støttes af Sverige, Finland og Storbritannien, mens de øvrige

Den beskikkede advokat, der ikke var i virke som advokat.

Uanset mulige fortjenester som medlem af Europa-parlamentet er det som jurist Ole har sat de dybeste spor. Disputatsen om øvrighedsmyndighedens grænser er et fyrtårn i dansk forvaltningsretlig teori. Ingen anden juridisk professor har ført så mange principielle retssager. Og tag ikke fejl:

- Ole forveksler til forskel fra så mange andre ikke politik med det jura. En retssag må nu engang føres på juraens og ikke politikens betingelser. For en ven, der har fulgt Ole de seneste mange år er det derfor beskæmmende, at Ole sidste år fik landsrettens ord for, at han som beskikket advokat i landsretten ikke var i virke som advokat.

For Ole lukker det døren til Højesteret – men opleves nok som en bekræftelse af magtens arrogance...

Peter Pagh
Professor dr.jur. v.
Københavns Universitet

Notorisk fremadskridende
kværulantforrykthed!!!

Skaldesmækkende
mimoser!!!

Og andet i samme
skuffe. . .

Og nej, det er ikke Kaptajn
Haddock fra Tin-Tin, man
skal komme til at tænke på,
men Ole Krarup.

For udover Oles mange
andre kvaliteter, så besidder
han et sprog talent, der fint
matcher Kaptajn Haddocks
og en humor ud over det
sædvanlige. Jeg har med
stor fryd noteret ned og
tyvstjålet til senere brug,
når Ole rigtigt har foldet sig
ud i den politiske kamp.

Uanset om kampen var for
restsikkerhed, for mere
demokrati eller mod forfat-
ningstraktaten eller Dansk
Folkeparti, så har den altid
mødt Ole spruttende af ord,
som man kun kunne
drømme om selv at kunne
komme i tanker om i
lignende situationer!

...fortsættes på næste side

*Pernille Frahm og Ole Krarup sad i samme gruppe i parlamentet i Oles anden valgperiode. Hun genopstillede ligesom Ole i 2004, hvor hun her i valgdebat med ham i Nørre Allé Medborgerhus. Men det blev i stedet Margrethe Auken, der efterfulgte hende på SFs plads.
Foto: Brian Berg*

lande kun skal svare EU-skat på ca. 22 pct. Problemet for regeringen er, at kravet om national beskatning sandsynligvis er i strid med EU-retten – og i hvert fald med det ligebehandlingsprincip, som ligger til grund for Amsterdam-traktatens regler på dette punkt.”

4. juni 2003 kom en betænkning om sagen op i parlamentet, hvor Ole bl.a. sagde:

”I det mindste i de nordiske lande er det aldeles uforklarligt, at medlemmerne af dette parlament skal aflønnes med væsentligt højere beløb end nationale parlamentsmedlemmer. Særlig når vi tilmed sikrer muligheden for at opretholde eller genindføre de uhyrlige omkostningssystemer, som i de nordiske lande er et centralt kritikpunkt. (...) Tilmed har betænkningen udeladt den selvfølgeligelige ret til national beskatning, som i hvert fald de nordiske regeringer vil fastholde.”

Protest mod særligt støttede EU-partier

I juni 2003 behandlede parlamentet et forslag til forordning, som giver såkaldte europæiske politiske partier (EU-partier) særlig økonomisk støtte. Ole Krarup foreslog sammen med andre nordiske unionsmodstan-

dere at forkaste forslaget med en fælles stemmeforklaring, der bl.a. sagde:

”Vi kan ikke støtte dette forsøg på at opbygge en politisk og parlamentarisk orden i EU oppefra og ned. EU-eliten mener, at de europæiske politiske partier kan løse problemerne med legitimitet og støtte den europæiske integration, men det vil sandsynligvis ende med det modsatte. (...) Borgerne i de medlemsstater, der skal bidrage med skattepenge til de foreslåede europæiske partier, vil betragte disse som kunstige organer, der vil mindske de nationale partiers indflydelse og pålægge politisk integration oppefra og ned.”

Stjålne motorkøretøjer

I august 2003 fremsætter EU-kommissionen et forslag til direktiv om registreringsattester for motorkøretøjer. Direktivet har udgangspunkt (lovhjemmel) i transportpolitikken, men skal give de nationale motorkontorer adgang til Schengen-samarbejdets omfattende registre i forbindelse med strafforfølgelse i forbindelse med biltyverier.

”Den slags ændringer kræver normalt, at man ændrer den oprindelige aftale, i dette tilfælde Schengen-aftalen, og det har Europa-Kommissionen ikke valgt at gøre”, forklarede Ole Krarup i EU-parlamentets bog ”Fingeraftryk – 10 fortællinger fra Europa-Parlamentet” i 2006. ”Det kan ikke være rigtigt, sagde jeg til mig selv.”

Han rejste sagen overfor den ansvarlige kommissær, han talte imod forslaget i EU-parlamentet, han skrev til Den danske Repræsentation i Bruxelles, til Folketingets Europaudvalg og de politiske partier – alt sammen uden at det hjalp. Han skrev til sidst til Ministerrådet, hvorfra han først fik svar i oktober 2004: ”spørgsmålet er bortfaldet, fordi der i mellemtiden har været valg til Europa-Parlamentet”. Han forsøgte fortsat at stoppe direktivet ved den videre behandling i EU-parlamentet, men stadig uden held. ”Det er en sej kamp det her, men jeg bliver ved”, sagde han ikke desto mindre ”Fingeraftryk – 10 fortællinger fra Europa-Parlamentet” i 2006.

Det først udtryk opsnappede jeg engang, da jeg bad ham om lidt juridisk bistand i forbindelse med et sagsanlæg i forbindelse med en artikel jeg havde forfattet. Personen var ikke omtalt, hans person havde ikke strejft mig et sekund i forbindelse med artiklen, men han mente alligevel at være krænkert. Derfor den meget præcise beskrivelse fra Ole, som jeg straks tog til mig til senere brug.

Da fætrene i Dansk Folkeparti følte sig ramt af benævnelsen racist, som jo ellers ligger lige for, når man tænker på disse to glade gutter, var det Ole, der meget præcist satte den anden betegnelse på dem. Ømskindede som mimoser, men aldrig blege for at smadre andre en ordentlig en på trynen.

Det bliver altså lidt mere kedeligt, hvis du stikker piben ind Ole!

***Pernille Frahm
Folketingskandidat og
tidl MEP (SF)***

Mange vil pege på Oles indsats for Unions-modstanden i hans mange, aktive år som medlem af EU-parlamentet. Og med god ret!

Alligevel vil jeg fremhæve tiden efter at Ole blev kørt ned på sin cykel i Strasbourg. "Utvivlsomt af en CIA-agent eller en Unions-tilhænger", som Ole vil tilføje med sin professorale ironiske sarkasme!

Fra første gang jeg besøgte dig efter ulykken på Hillerød Sygehus og senere på genoptræningscentret i Esbønderup, har det været rørende at opleve din insisterende interesse for at diskutere, også ned i detaljen, hvordan ulykkens følger bedst kunne overvindes – for Folkebevægelsen, naturligvis!

Egentlig ville det ikke have været urimeligt hvis du havde taget dig en slapper. Og det var vel også de lægers ønsker, som du stridbart trodsede, når du mente at nu blev deres krav for

...fortsættes på næste side

Ole som EU-ombudsmand?

I 2002 fortalte Dagbladet Arbejderen, at Ole Krarup søgte stillingen som EU-ombudsmand, som blev ledig 1. april. I følge udtalelser til Ritzau skulle han vurdere de 16 andre ansøgere som "totalt ukvalificerede". "Mine chancer er absolut nul, fordi jeg kommer fra et lille land, fordi jeg er 67 år og på grund af min politiske baggrund. Men hvis man mod al teori og praksis skulle få valget, vil jeg da gerne tage det", udtalte han i artiklen.

Direktivet om kosttilskud

I foråret 2001 forsøgte EDD-gruppen på Ole Krarups initiativ at standse behandlingen af et sundhedstruende direktivforslag om vitaminer og mineraler med henvisning til, at den gældende traktat udtrykkelig udelukker harmoniseringslovgivning på området.

"Aktionen kunne ikke standse behandlingen.

Kosttilskudsdirektivet, som senere er blevet vedtaget i Ministerrådet, er stærkt bekymrende for en række alternative medicinske behandlinger," konstaterede Ole Krarup i sin landsmøde-beretning i 2001.

Den militære supermagt

Trods den høje prioritering af euro-afstemningen var der også overskud til markeringer på andre punkter.

"Det er på høje tid, at de europæiske fredsbevægelser blive revitaliseret som modvægt mod den fordummede militarisering, som finder sted i disse år. I denne forsamling er der ikke megen støtte at hente", konstaterede Ole Krarup fra talerstolen i EU-parlamentet 17. november 1999. Anledningen var, at EUs udenrigskordinator Javier Solana havde udtalte sig om betydningen af, at EU får "den plads på verdensscenen, som tilkommer unionen".

"Man udstyrer EU med militær kapacitet. EU bliver en supermagt i verdenssamfundet. (...) Men er det en militariseret stormagt, Europas befolkninger har brug for? Både hr. Solana, hr. Patten og de fleste af talerne har afsløret en slags surrealistisk Dr. Strangelove-logik omkring hele denne problematik. Dr. Strangelove-logikken lyder: Skyd først og spørg bagefter!

EUs landbrugs- og ulandspolitik blev en del af valgkampen i 2004. Her er en aktivist forklædt som ko og Ole Krarup i dialog med en vælger på Vesterbro Torv i København. Foto: Brian Berg

Generalprøven på de såkaldte ”fredsskabende aktioner” (som er en af EUs fordrejende eufemismer), blev holdt i Kosovo i dette forår. Man går ud fra, at dette væbnede angreb var en ”succes”, som har vist, at NATO har kapacitet, som EU nu skal overtage, fordi vi kan gøre det billigere og mere effektivt end amerikanerne (som vi i øvrigt skal følge i tykt og tyndt). Men det er ikke nogen succes. Det er en katastrofe på alle punkter.”

absurde. F.eks. når de relativt kort efter ulykken ikke ville have at du på egen hånd tog fra Esbønderup til Helsingør. Det gjorde du selvfølgelig alligevel – og tilbagelagde oven i købet den sidste del af turen hjem ... på cykel.

Ulykken fik dig hverken til at holde pause fra din kamp mod Unionen eller mod andre autoriteter!

Efter din beslutning om at trække dig fra EU-parlamentet – som tilhængerne med lige dele storhedsvanvid og dårlige geografikundskaber kalder ”Europa-parlamentet” – har journalister spurgt mig om hvordan jeg vil gøre det bedre end Ole. Svaret er, at jeg ikke kan gøre det bedre end Ole, men jeg kan måske gøre det anderledes.

På dine områder hører du nemlig til blandt de bedst. Derfor er vi i Folkebevægelsen også utrolig glade for dit tilbud om fortsat at give en hjælpende hånd i Forfatningskampen og kampen mod EU's underminering af retsstaten.

Der skal mere end en Unions-tilhænger med en bil mellem hænderne til at standse Ole!

Søren Søndergaard
Fra 1. januar 2007
MEP for
Folkebevægelsen
mod EU
- Ole Krarups afløser

Da jeg blev valgt til medlem af EU-parlamentet i 1996 var Ole allerede der (Finland indtrådte i EU i 1995). Jeg lærte ham at kende i den såkaldte Davidgruppe, som bestod af EU-skeptiske medlemmer af EU-parlamentet fra de tre nordiske EU-lande. Det var det tætteste samarbejde, som jeg havde oplevet mellem repræsentanter fra vores tre nordiske lande. Vi havde fælles mål og Ole var en af vores ikoner.

Senere i den næstkommende periode sad vi i den same politiske gruppe GUE/NGL.

Forkortelsen NGL betyder "Nordic Green Left", og det er en undergruppe i den forenede og meget forskellige venstregruppe.

Vi i NGL har beholdt – og beholder – vores egne stemmelister, hvor vi har planlagt egne afstemningspositioner sammen med nordiske, hollandske og

...fortsættes på næste side

Europas og folkestyrets fremtid

2004-2006: EU-grundloven, servicedirektivet, salmonella-undtagelsen og ulykken

For Folkebevægelsen mod EU følte det omtrent så skræmmende som en "fredag den 13."-gyserfilm. Det var søndag den 13. juni, da stemmeoptællingen gav følelsesmæssige rutsjeture. Mens JuniBevægelsen gik markant tilbage og blev reduceret fra tre til et mandat i EU-parlamentet, så mistede Folkebevægelsen 2 pct. og kom ned på bare 5,3 pct., da det endelige resultat stod klart.

"Det har været Nyrups og Venstres taktik at gøre det til et spørgsmål om højre eller venstre. Og det tror da pokker, efter de har tabt to folkeafstemninger," konstaterede Ole Krarup over for dagbladet Politiken. Han scorede hattrick og blev valgt ind for tredje gang.

Med det største antal personlige stemmer (407.966) nogensinde ved et dansk EU-parlamentsvalg fik tidligere statsminister Poul Nyrup Rasmussen flere stemmer end Venstre fik samlet set.

EU-grundloven – første runde

En uge efter parlamentsvalget enedes EUs regeringsledere som tidligere nævnt om forslaget til "Traktat om en Forfatning for Europa", som den blev den officielle titel på EU-grundloven.

"Det er en sejr for de store landes ambitioner om en EU-supermagt. Men forhandlingsresultatet overlever næppe de kommende folkeafstemninger", vurderede Ole Krarup.

Da statsminister Anders Fogh Rasmussen og udenrigsminister Per Stig Møller erklærede, at de det følgende efterår ville offentliggøre en dato for en dansk folkeafstemning, krævede Ole Krarup og Ditte Staun, at nejbevægelserne blev inddraget i forhandlingerne om datoen og spillereglerne for folkeafstemningen. Selvom

Den tidligere Lykkehjulsvært Bengt Burg gav Folkebevægelsen mod EU - her repræsenteret af Ditte Staun og Ole Krarup - en håndsrækning i forbindelse med valgkampen i 2004. Men det ændrede ikke ved, at Fogh og Nyrup fik gjort det til et indenrigspolitisk valg, hvor nejbevægelserne gik tilbage. Foto: Arbejderen

Folkebevægelsen ikke fik helt den indflydelse, som der blev gjort krav, så inviterede statsministeren senere såvel Ole Krarup som Ditte Staun til møder om bl.a. de økonomiske forhold i forbindelse med afstemningen. For Fogh Rasmussen og de partier, hvis ledere traditionelt har sagt ja til EU, lykkedes det i midler tid at få SFs ledelse med til en aftale, som opfordrede til et ja til EU-grundloven.

”Nu kan vi lægge den gølge og triste debat om ja eller nej til EU bag os”, sagde en glad statsminister Anders Fogh Rasmussen, da aftalen var i hus den 2. november 2004.

”Med aftalen har Fogh Rasmussen reelt fået Holger K. Nielsen til at slå for regeringens EU-begejstrede linie. Heldigvis er der mange modstandere blandt SFs medlemmer og vælgere”, sagde Ole Krarup i den forbindelse.

Nogle måneder for inden var SFs tidligere EU-parlamentariker Pernille Frahm stået frem som medinitiativ-

irske medlemmer af gruppen. Det har skabt en god samhørighed med alle dem, som arbejder i det fælles arbejde.

Vores sydlige kollegaer påmindrer os af og til om at vi kun udtrykker vores budskab en gang når vi holder en tale og at andre derfor må lytte mere omhyggeligt. De siger deres budskaber mange gange i deres taler og vi synes de sludrer. Ole sludrer ikke. Han siger hvad han tænker. Han er klog og et uddannet menneske – og jeg føler at det er synd, at han nu har besluttet at han vil forlade os. Vi vil savne ham.

I EU-landene samlet er der en halv milliard mennesker. Jeg væder på, at EU aldrig vil få et fælles og forenet folk. Derfor er EU konstrueret som et Babelstårn. Føderalisterne vil at det skal blive en føderal stat. De ønsker, at unionen skal administreres af overnationale love. Det samme skal gælde for dem alle.

Jeg er sikker på, at Ole selv om han nu trækker sig tilbage fra den fælles kampplads altid vil fortsætte sit arbejde for folkestyre og national suverænitet og eksistens – i den stadigt stigende lov-jungle med ny EU-lovgivning.

Esko Seppanen
MEP Vänsterförbund
(Finland)

Mange bestræbelser har været gjort for at skabe interesse i Danmark for det, der foregår i Europaparlamentet. Og der er gode grunde til det, når man betragter de betydeligt øgede befojelser parlamentet har fået de senere år. Men det er det ikke rigtig lykkedes.

Det kan konstateres blandt andet af den kendsgerning at den virksomhed Ole Krarup har udøvet de sidste 11-12 år har haft en noget begrænset dækning herhjemme. Det kan naturligvis skyldes hans beskedne og tilbageholdende adfærd. Det er dog næppe det rigtige svar.

At det ikke skyldes mangel på indsats af særdeles kvalificeret karakter fremgår af det faktum, at hans danske kolleger omtaler ham i stærkt rosende vendinger på trods af væsentlige politiske meningsforskelle.

Et parlament uden en regering der kan væltes, uden en samlet offentlighed med fælles medier er imidlertid svær at få placeret på offentlighedens landkort.

...fortsættes på næste side

Feststemningen var markant, da Ole Krarup og Folkebevægelsen fulgte optællingen af stemmer ved den franske folkeafstemning om EU-grundloven i maj 2005. Arkivfoto

tager til det brede ”Borgerinitiativet ja til Europa – nej til EU-forfatning”, og inden for og omkring SF opstod nej-initiativer som Socialister mod Traktaten (SMOT) og Udfordring Europa.

I EU-parlamentet vedtog et stort flertal den 12. januar 2005 en betænkning om EU-grundloven. 500 stemte for, 137 stemte imod og 40 undlod. Blandt nej-stemmerne var naturligvis Ole Krarup, som fra talerstolen sagde, at projektet vil svække demokratiet i Europa. Den danske folkeafstemning om EU-grundloven blev fastlagt til tirsdag den 27. september 2005, hvilket ikke gav modstanden lang tid at forberede sig i. Og i december 2004 vedtog Folketinget en ny tre-årig aftale om fordeling af den statslige støtte til EU-oplysning (de såkaldte nævnsmidler), som halverede støtten til nej-bevægelserne og gav mere til ja-siden. Det ramte hårdt, da parlamentsvalget i 2004 havde tæret solidt på Folkebevægelsen og især JuniBevægelsens økonomiske ressourcer.

”Men deres manøvrer vil hjælpe dem! I Folkebevægelsen er vi overbevist om, at danskerne ikke behøver lang tid til at gennemskue den politiske virkelighed bag den ordrige ”Forfatning for Europa.” Bag EUs danske medløberes verbale vinduespynt vil danskerne let kunne konstatere, at den kommende EU-grundlov slet og ret er et afgørende skridt på vejen til en politioprustet og militariseret EU-supermagt, der vil beherske det danske samfund på alle områder og helt ned til den mindste detalje: at Danmark vil blive et lille amt i en EU-stat, hvor stormagt-ambitioner på afgørende vis undergraver de nordiske værdier,” skrev Ole Krarup i den første leder i Folkebevægelsens blad ”Folk i Bevægelse” i 2005.

Efter en del højlydte protester mod den indlysende uretfærdige fordeling af nævnsmidler af offentliggjorde statsminister Anders Fogh Rasmussen den 3. marts 2005 en aftale mellem Folketingets partier om en særlig tillægsbevilling i forbindelse med folkeafstemningen. Denne bevillings andel til partier og bevægelser blev fordelt ligeligt mellem ja- og nej-siden. Og valgkampen kunne begynde.

Men den nåede knap nok at begynde, før den blev afblæst. Folkebevægelsen var godt rustet og havde kun lige akkurat fået store plakater op på alle landets stationer, da EU-grundloven først fik et solidt slag ved den franske folkeafstemning 29. maj 2005. Efter et år med store demonstrationer i Frankrig mod ikke mindst EUs servicedirektiv stemte ikke mindre end 55 pct. af franskmændene nej. Og få dage efter – den 1. juni – stemte 62 pct. af hollænderne nej og sendte projektet til tælling. I meningsmålingerne steg modstanden straks markant – ikke mindst i Danmark, hvor er klart nej slog sig fast.

Debat om Europas fremtid

”EU er i dyb krise”, sagde den daværende EU-formand, Luxembourgs premierminister Jean Claude Juncker på EU-topmødet den 16.-17. juni 2005. Det var nu tid til refleksion, tid til en tænkepause, konstaterede topmødet, og kommissionsformanden lancerede sin plan D for demokrati og dialog med befolkningerne.

Så meget mere er der grund til nu at byde Ole velkommen tilbage – ikke til det danske folketing som ellers havde fortjent ham, men til større deltagelse i den danske debat.

Hvis man ved demokrati forstår samtale må man spørge sig selv om der i denne forståelse ligger en forudsætning om samtale på et hæderligt og sandfærdigt grundlag? I så fald har det stået lidt skralt til med demokratiet de sidste par år, især siden starten på Irak krigen – også i det danske folketing og i de danske medier.

Medierne har i øvrigt deres helt selvstændige ansvar. Når politikere forenkler og gentager budskaberne adskillige gange i løbet af et interview på et minuts tid (samtale?) er det jo af en naturlig frygt for at det væsentlige ellers slet ikke kommer med.

Der er brug for en kritisk observatør og en kritisk debattør. Ingen vil være mere velegnet til en sådan rolle end Ole Krarup. Og det gælder både den specifikt juridiske del af det politiske liv og den bredere politiske indsats.

Vi er mange der glæder os til at høre meget fra dig i den kommende tid!

*Ole Espersen
professor dr.jur. og
tidl. justitsminister (S)*

Da Ole blev valgt til EU-Parlamentet i 1994, tog vi en dag til den private lufthavn, Abelag, i Bruxelles for at mødes med den for os ukendte mangemilliardær, Jimmy Goldsmith.

Han havde stillet op i Frankrig, i spidsen for en EU-kritisk liste, der strøg i EU-Parlamentet med 7 mandater fra ingenting. Han ankom til lufthavnen i sit private jefly, og holdt i to timer, hvor vi sammen etablerede en ny politisk gruppe i EU-Parlamentet:

Nationernes Europa. Og så videre til næste forretning.

En dansk venstresocialist-professor, en gammel radikal og tidligere DKPer, en fransk borgmester og en fransk-engelsk mangemilliardær, der efterlod sig 16 milliarder gode danske kroner ved sin alt for tidlige død.

Sådan startede Ole sit parlamentariske arbejde for Folkebevægelsen mod EF. Senere fandt han sammen med mere naturlige venner i Venstreføjsgruppen, men

...fortsættes på næste side

Ole Krarup, Lave K. Broch og andre fra Folkebevægelsen var sammen med bl.a. Steen Gade fra Nyt Europa og formanden for Folketingets Europaudvalg Elisabeth Arnold i direkte dialog med borgerne på Københavns Hovedbanegård, da kampagnen Borgernes Dagsorden blev søsat i februar 2006. Foto: Jeffry Richt

Den danske statsminister Anders Fogh Rasmussen aflyste straks folkeafstemningen, og i efteråret indkaldte han ikke kun Folketingets partier, men også en lille håndfuld EU-bevægelser – herunder Folkebevægelsen mod EU – til møder om den danske debat i EUs tænkepause. Resultatet blev, at Folkebevægelsen, den EU-

positive bevægelse Nyt Europa og en række andre organisationer fik opbakning fra Folketingets partier til projektet Borgernes Dagsorden, hvor folkelige bevægelser i et såkaldt parallelt spor skulle arbejde for en bred debat om Europas fremtid. Debatten blev forsøgt søsat den 9. februar 2006 med happenings på bl.a. Københavns Hovedbanegård, hvor Ole Krarup gik i direkte dialog med borgerne side om side med bl.a. Steen Gade fra SF og den radikale Elisabeth Arnold. Rundt omkring i landet blev der gennemført en lang række debatmøder, hvoraf nogle var mere vellykkede og velbesøgte end andre. Og trods projektet stod lidt i skyggen af den såkaldte Muhammed-krise, blev der en vis grad af folkelig debat, som også til dels udtrykte noget af den folkelige bekymring, skepsis og modstand mod EU. Men efter kun fire måneder skulle debatten afrundes med stort arrangement på Holmen i København i begyndelsen af maj forud for Folketingets debat om tænkepausen.

Trods begrænsningerne blev det danske projekt Borgernes Dagsorden det, der kom nærmest en folkelig dialog i hele EU. Den blev rost – og ignoreret. Omtrent samtidig vedtog et flertal i EU-parlamentet, at EU-grundloven ikke var død, at rose de ratificeringer, som havde ignoreret det franske og hollandske nej, samt at EU-grundloven skulle på plads senest i 2009. I efteråret 2006 foregik debatten bag lukkede døre. Det finske formandskab gennemførte hemmelige samtaler med de andre EU-lande op til topmødet den 14.-15. december 2006, hvor diskussionen om EU-grundloven blev genoplivet.

Det kom ikke bag på Ole Krarup, som kort og godt fastslog: ”Fair play med åbne kort kommer aldrig i EU. EU-toppen fortsætter sit urene trav bag lukkede døre”. Efter årsskiftet vil det tyske formandskab arbejde for en aftale i juni 2007. Så en ny runde af slaget om EU-grundloven nærmer sig.

Benspænd for Barossos kommission

Mens situationen omkring EU-grundloven og EUs fremtid udviklede sig dramatisk i 2004-2005, skete der også andre ting i EU-parlamentet. Mandag den 11.

uden at Ole mistede forståelsen for det brede samarbejde mod unionstraktater og nu: forfatningen.

Oles største fortjeneste er måske, at han med retssagen om grundloven fik sat en grænse mellem Danmark og EU. Det er ganske vist EU-Domstolen, der i første omgang skal afgøre, om grænsen er overtrådt. Men Højesteret fastslog, at der altid skulle være et reelt folkestyre i Danmark, og at Højesteret altid kunne kontrollere, om også EU-Domstolen havde holdt sig inden for den tildelte myndighed.

Den dom kan med tiden få større betydning, end vi bryder os om. Den kan også blive uinteressant, fordi nye folkeafstemningssejre i flere lande sætter endnu snævrere grænser for, hvad EU kan sætte sig på i medlemslandene. I så fald har Ole også aktier i det, fordi megen Bruxelles-kritik i andre lande er udsprunget af det folkelige nej i Danmark den 2. juni 1992.

Tak for din indsats for folkestyret, og en personlig tak, fordi du lærte mig at kende forskel på Den med Tyren og Amarone.

*Jens-Peter Bonde
MEP
for Folkebevægelsen
fra 1979 og for Juni-
Bevægelsen fra 1994*

Ole har været vores nære og kære ven gennem mangfoldige år, så utallige farverige billeder toner frem, når vi tænker på Ole og hans mange gøremål.

Som en rød tråd gennem det hele går hans formidable fortælle-talent og hans sans for både pointén og de store linjer. I nationernes historie og hos hin enkelte.

Et højdepunkt i denne fascinerende kunst nåede Ole vel nok, da han sammen med Ebbe Kløvedal Reich i begyndelsen af 90'erne deltog i fjernsynets afslutningsdebatter om Maastricht-traktaten. Den gang var det de tos indlæg, der skabte sammenhæng i tingene og som eksponerede det bedste og mest dyrebare i vore demokratiske traditioner.

Vi var fortryllet af Oles indsats dengang og det er livgivende at tænke på, at han gennem hele livet har arbejdet på en måde, der er et folkestyre værdigt. Det er der unægteligt behov for i disse tider.

***De kærligste hilsener
Tine Bryld og Arne
Gaardmand***

Ole Krarup har gerne taget overtøjet på og gået ud i dialog med borgerne. Her er det dog under et interview i 1999.

Foto: Lena Chamorro / Arbejderen

oktober 2004 spillede Ole Krarups arbejde en afgørende rolle i EU-parlamentets udvalg om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, da et knebent flertal vendte tommelfingeren nedad til kommissionsformand José Manuel Barossos forslag til ny retskommissær: Den ultrakonservative og ortodoks katolske italiener, Rocco Buttiglione, som har et yderst problematisk syn på kvinder, homoseksuelle og flygtninge. Efter håbløse forhandlinger trak Barosso sin holdopstilling i sidste øjeblik, inden EU-parlamentet skulle stemme – og slap således med nød og næppe nogenlunde fra et svidende nederlag. Tre uger senere fik Barosso

endelig sit hold på plads og godkendt af EU-parlamentet. Under de forudgående høringer af Barossos nye hold erkendte Ole Krarup fra talerstolen, at erstatningen for Buttiglione – Silvio Berlusconi's hidtidige udenrigsminister Franco Frattini – var lidt sværere at få ram på.

”Jeg kan forstå, at De som skiinstruktør er vant til at færdes i glat føre. Deres svar er så glatte, at det nærmer sig det intetsigende”, sagde Ole Krarup, selvom han naturligvis stadig ikke selv kunne stemme for EU-kommissionen.

Registrering, retssikkerhed og terror

I den seneste parlamentsperiode fortsatte Ole Krarup sin ihærdige indsats mod den stribe af overgreb på retssikkerheden, som skete under dække af ”kampen mod terror”.

Da EU-parlamentet i slutningen af november 2005 behandlede et forslag til direktiv om ”lagring af data behandlet i forbindelse med tilvejebringelse af offentlige elektroniske kommunikationstjenester”, var Ole Krarup for eksempel en af medunderskriverne på en mindretalsudtalelse, som foreslog forkastelse:

”Direktivforslaget udgør et dybt indgreb i borgernes grundlæggende rettigheder, som vi ikke kan gå ind for. EUs borgere må ikke stilles under generel mistanke.”

Fort Europa – terror og flygtninge

Ind i mellem er Folkebevægelsens EU-modstand fejlagtigt blevet forvekslet med snæversynet nationalisme. Men organisationen har altid erklæret sig internationalistisk og ikke-racistisk i sin modstand. Sådan har det naturligvis også været for Ole Krarups indsats.

”Uden at have praktiseret overgreb af dimensioner som USAs i den såkaldte ”kamp mod terror” begår EU og medlemslandene hver dag overgreb over for både retsløse flygtninge og terrormistænkte. Politistaten er faretruende nær. Fort Europa. Unionens institutioner ønsker ikke at finde nogen forklaring på den voksende flygtningestrøm og på terrortruslerne mod Europa. Den væsentlige årsag er: Verdens økonomiske, sociale og kulturelle ulighed, en ulighed der vokser dag for dag –

Foto: 3F Aalborg

Tak for din utrættelige kamp, om at fortælle offentligheden hvad de forskellige traktater og EU i det hele taget indeholder og den store hjælp, det har været for os ”almindelige” mennesker, når du har oversat EU's uforståelige embedsmandssprog til forståelig dansk.

En helt speciel tak skal du have for kampen mod de to havnedirektiver.

Må du får et godt og fortjent otium

*På vegne af
havne- og terminal-
arbejdernes landsklub
Ole Nors*

Jeg har kendt Ole igennem de sidste 10 år som en intelligent, vittig og seriøs samarbejdspartner og arbejdsgiver.

Jeg kom tæt på som praktikanter for Ole i efteråret 2001, hvor han til stadighed udviste sin formidable evner til at skære ind til benet.

Ole har ordet i sin magt og er altid et helt naturligt midtpunkt for mennesker, der ønsker at vide mere om retsforhold, sociale rettigheder og hemmeligheden bag f.eks. det helt særlige fonetiske stød i det danske sprog.

Hans argumentation er logisk, sammenhængende og altid krydret med anekdoter og eksempler, der gør selv komplicerede emner både forståelige og underholdende.

Undertiden kan Ole også være et studie i, hvordan man kan bruge et kontor i Strasbourg til at stå på hovedet, gangene i

...fortsættes på næste side

*Ditte Staun overrækker blomster til Ole Krarup, da Folkebevægelsens landsmøde i 2006 takker ham for hans indsats i EU-parlamentet.
Foto: Henning Mortensen*

som en følge af EUs udbytningspolitik over for og undertrykkelse af verdens fattigste områder. Her finder vi ondets rod. Kun med denne indsigt kan der gennemføres en respektabel retspolitik”, sagde Ole Krarup i en tale i EU-parlamentet sidst i september 2006.

I sit arbejde var Ole Krarup i foråret 2006 med til at få startet hjemmesiden www.no-fortress-europ.eu, som samler underskrifter for lukning af flygtninge-modtagelsescentre, som ikke lever op til de internationale krav på området. På hjemmesiden er der dokumentation for, at over 6000 mennesker er døde i forsøget på at komme til Fort Europa.

Havnedirektivet – anden runde

Ole Krarup havde advaret havnearbejderne, da de vandt over EUs forslag til havnedirektiv i 2003: EU-kommissionen ville næppe acceptere nederlaget. Og mindre end et år senere – den 13. oktober 2004 – genfremsatte EU-kommissionen et næsten identisk forslag til havnedirektiv.

Da EU-parlamentet skulle behandle forslaget den 16. januar 2006 i Strasbourg, demonstrerede omkring 10.000 havnearbejdere i byens gader. To dage efter skred EU-parlamentet til afstemning: Et solidt flertal på 532 stemte for en total afvisning af forslaget – ikke mindst i utilfredshed med, at EU-kommissionen så hurtigt prøvede at presse et direktiv igennem igen, som EU-parlamentet havde sagt nej til relativt kort tid forinden.

Servicedirektivet

12. januar 2004 fremsatte EUs daværende kommissær for det indre marked Frits Bolkestein et forslag til direktiv om tjenesteydelser i det indre marked, i Danmark bedst kendt som servicedirektivet. Direktivet skal fjerne ”hindringer for den frie udveksling af tjenesteydelser”, som vedtaget i den såkaldte Lissabonstrategi.

Forslaget vakte hurtigt voldsom uro – ikke mindst i Frankrig, hvor hundrede tusinder gik på gaden. Utilfredsheden rettede sig især mod direktivets forslag om det såkaldte oprindelseslandsprincip – at tjenesteydere (f.eks. håndværkere) altid skal lønnes og behandles efter deres oprindelseslands aftaler og regler. Med andre ord kunne danske entreprenører hyre østeuropæiske arbejdskraft til en løn langt lavere end de danske minimumssatser.

Ole Krarups sekretariat i Bruxelles fulgte udviklingen af sagen nøje og udgav bl.a. en pjece om direktivet. Da det blev førstebehandlet i EU-parlamentet den 16. februar 2006, foreslog Ole Krarup og mange andre det forkastet. Men efter afstemninger om et historisk højt antal ændringsforslag vedtog et flertal et kompromis, som bl.a. fjernede oprindelseslandsprincippet. Selvom det blev mindre slemt, var der i følge Ole Krarup fort-

Bruxelles til at gå på hænder eller en hvilken som helst elevator til gymnastiske øvelser. På såvel det fysiske som det mentale plan er Ole i en liga for sig.

Så vi glæder os alle sammen i Folkebevægelsen mod EU over, at Ole har meldt sig på banen - også i det fremtidige arbejde for folkestyre, anstændige retsforhold og selvbestemmelsesretten.

*Ditte Staun
talsperson for
Folkebevægelsen
mod EU*

Foto: Ståle Skogstad

Du har gjort, gjør og vil fortsatt gjøre en kjempeinnsats for å stå imot Europas bevegelse henimot et overvåkingssamfunn.

Utviklingen mot overvåkingssamfunnet går med akselererende fart. Først kom Schengen Informasjonssystem, nå med rundt en million personer innlagt i databasen og med over 100 000 politisjere accesspunkter knyttet opp. Så kom den støttende informasjonsutvekslingen mellom SIRENE-kontorene som har registeransvaret for Schengen Informasjonssystem i de europeiske land. Snart kommer SIS II. Så kom de på rekke og rad: EURODAC, som er et redskap under Dublin-konvensjonen, og som registrerer alle asylsøkere i Europa over 14 år, samt illegale flyktninger, med fingeravtrykk m.v.; Europol med TECS, som inneholder tre former for registreringer, bl.a. arbeidsfiler der man

...fortsættes på neste side

Ole Krarup i samtale med sin afløser Søren Søndergaard på Folkebevægelsens landsmøde i 2006. Foto: Ib Roslund

sat grund til uro:

”Direktivet vil åbne for en uheldig udvikling, som vil gøre det svært for de danske folkevalgte at bestemme samfundsudviklingen og for fagbevægelsen at sikre ordnede forhold på arbejdsmarkedet.”

Efter førstebehandlingen blev kompromisset behandlet i EU-kommissionen og Rådet, hvor forslaget blev forværret. Socialdemokraterne (PES) havde kritiseret forringelserne og krævet større juridisk klarhed. Det fik de ikke. Alligevel lagde de ukritisk stemmer til Rådets forslag, og ved andenbehandlingen i EU-parlamentet den 15. november 2006 gav et flertal (405) grønt lys.

”Den fortsatte uklarhed om fortolkningen af servicedirektivet – bl.a. på det arbejdsretlige område – kan give

EF-domstolen overarbejde. Det bliver i høy grad op til den at vurdere, hvorvidt udenlandske serviceydere er blevet behandlet i modstrid med EU-retten eller ej. EF-domstolen kan komme til at afgøre, om medlemslande "uretmæssigt" har holdt tjenesteydere fra at utføre deres hvern. EF-domstolen legger stor vekt på prinsipper om "ikke-diskrimination" og har stort sett alltid sat det indre markeds interesser over hensynet til ordentlige forhold på arbeidspladserne," sagde Ole Krarup, der betegnet servicedirektivet som "en katastrofe for arbeidsmarkedet".

Salmonella-undtagelsen

I begynnelsen af maj 2006 udtalte professor Peter Sandøe fra Landbohøjskolen i medierne, at det er helt grotesk, når EUs regler om varenes frie bevægelighed forhindrer myndighederne i at stoppe farlige salmonella-bakterier. Bakterierne gør hver måned over hundrede danskere syge og i nogle tilfælde med døden som udgang. Og størstedelen inficeres af kød importeret fra sydlige EU-lande, hvor salmonella-niveaue er langt højere end i Danmark.

30. maj sagde en talsmand for EU-kommissionen: "Det er ikke muligt for Danmark at tage ensidige skridt." Og i juni forklarede daværende familie- og forbrugerminister Lars Barfoed, at Danmark ikke kunne beskytte sig med en undtagelse, som Sverige og Finland har. Men i medierne og i Folketinget voksede presset for, at Danmark gik enegang for at beskytte forbrugerne.

Ole Krarup spurgte derpå EU-kommissionen om, hvorfor vi ikke kunne få en undtagelse som Sverige og Finland. Svaret kom i begynnelsen af juli, hvori EU-kommissionen foretog en kovending: "en medlemsstat, herunder Danmark, der opnår samme niveau for salmonella-forekomster som Finland og Sverige, kan ansøge om en tilsvarende garanti". Med andre ord fik det politiske pres EU til at åbne for en salmonella-undtagelse. Da sommeren var ovre, offentliggjorde Lars Barfoed så en rapport, som endelig talte om, at Danmark skulle have samme ordning som Sverige og Finland med hensyn til fjerkræ og æg, hvor salmonella-tallene var på omtrent samme niveau.

kan registrere meget sensitive opplysninger som seksuell atferd og politiske og religiøse oppfatninger; og nå nylig Datalagringsdirektivet, der kommunikasjonstrafikkdata som etter hvert skal dekke alle - hvem kommuniserer med hvem i fasttelefon, mobiltelefon, på e-mail, på internett m.v. Informasjonen skal lagres i inntil to år.

Dette er bare et utvalg. Utviklingen peker mot en integrering av systemene, samtidig som de begynner å leve sitt eget liv, en slags "rett uten stat", et omfattende Lex Vigilatoria.

Personvernet er i stor fare, samtidig som tiltakene ikke vil virke mye mot kriminaliteten. Datalagringsdirektivet danner et vendepunkt, et historisk skille med sin omfattende karakter. I alt dette har du, Ole Krarup, vært en klippefast, lynende skarpsindig og retorisk begavet støtte og frontfigur. Du har vært nødvendig hele veien i å gjøre andre oppmerksom på farene.

Det vil du fortsatt være. Du forlater EU-parlamentet ved årsskiftet. Vi trenger deg, du vil fortsatt være aktiv, kanskje enda mer fordi du nå som før ser farene foran oss.

*Thomas Mathiesen
Professor i rets-
sociologi ved
Universitet i Oslo*

Viden og kritisk sans er to egenskaber, der i helt usædvanlig grad præger Ole. Det blev jeg første gang klar over i 1964, da jeg i radioen hørte ham redegøre for de Genève-aftaler, som afsluttede den første Vietnam-krig i 1954. Med uigendrivelig logik fastslog han, at USA på det groveste havde brudt disse aftaler og derfor ingen ret havde til at føre krig i Vietnam - i modsætning til, hvad den danske regering og mange aviser hævdede. Senere fik jeg lejlighed til at følge Oles indsats ved andre lejligheder, blandt andet, da han i 1970'erne kæmpede for christianitternes rettigheder sammen med den navnkundige Carl Madsen.

I det hele taget var Ole altid på banen, når det gjaldt om at slås for dem, der var svage og undertrykte. At han på trods af denne samfundskritiske holdning blev professor som 34-årig og i

...fortsættes på næste side

Ulykken og fremtiden

Da EU-parlamentet for anden gang afviste havnedirektivet i 2006, var Ole Krarup endnu ikke vendt tilbage fra sine tre måneders sygeorlov.

Tirsdag aften den 25. oktober 2005 cyklede Ole Krarup hjem fra EU-parlamentet i Strasbourg, da en bil kørte ham ned bagfra.

”Jeg kan ikke huske noget – hverken om hvordan det skete eller fra de første dage efter ulykken”, fortalte Ole Krarup senere.

Han blev straks indlagt på intensivafdeling på sygehuset i Strasbourg. Han havde hælser i hovedet og en indre blødning. Men det viste sig snart, at blødningen ikke bredte sig, så lægerne fandt det ikke nødvendigt at operere. ”Forskrækket” var et af de få ord, han fik sagt til den tilrejste familie. Efter nogle dage blev han transporteret hjem til Danmark og indlagt på Hillerød Sygehus, hvor det blev besluttet, at han skulle have tre måneders sygeorlov med mest mulig fred og ro.

EU-parlamentets regler giver ikke mulighed for at indsætte suppleanter, hverken ved syge- eller barselsorlov. Derfor stod stolen tom i hele perioden, hvor bl.a. kemikaliereformen REACH var på dagsordenen.

Folkebevægelsens landsmøde den 26.27. oktober 2005 blev den første i mange år uden deltagelse af en parlamentarisk repræsentant for organisationen. Den indledtes da også med en hilsen til ham.

I slutningen af januar 2006 vendte Ole Krarup tilbage til arbejdet i EU-parlamentet, hvor han igen forsøgte at give EU det bedst mulige modspil. I en periode.

Men kræfterne var svækket. Han havde ikke overvundet skaden helt. Fra talerstolen på Folkebevægelsens landsmøde den 28.-29. oktober 2006 meddelte han forsamlingen, at han havde besluttet at trække sig ved årets udgang:

”Jeg må erkende, at de aktuelle udfordringer fra EU er så massive, at der må nye kræfter til. Skaden fra ulykken er så voldsom, at jeg ikke tør påtage mig det store politiske ansvar.”

”Vi har stadig brug for dig, Ole. Din viden og dit engagement er en afgørende styrke for vort arbejde”, udtalte landsmødet, som udtrykte forståelse for beslutningen,

*Ole Krarup vil fortsat støtte Folkebevægelsens arbejde, hvilket bl.a. talpersonerne Ditte Staun og Karina Rohr Sørensen sætter pris på.
Foto: Arbejderen*

men opfordrede ”det kommende forretningsudvalg til at inddrage Ole i sit arbejde i det omfang, som Ole finder passende.”

Og Ole Krarup erklærede også straks, at han fortsat vil støtte Folkebevægelsen og hjælpe sin afløser, førstesuppleanten Søren Søndergaard.

Ole Krarups farvel fra EU-parlamentet er ikke udtryk for, at han ”stopper kampen mod EU”, som en misvisende overskrift i dagbladet Politiken lød i forbindelse med landsmødet i 2006. Beslutningen er udtryk for, at hans helbred har brug for mere ro, end parlamentsarbejdet tillader. Men Ole Krarup er fortsat en del af modstanden. For eksempel er han sammen med bl.a. Drude Dahlerup en af stifterne af den relativt nye EU-kritiske tænketank NyAgenda, og han er for stadig vigtig en del af de ledende kræfter i Folkebevægelsen.

hele 12 år ledede Retsvidenskabeligt Institut B - ja, det siger noget om den respekt, hans juridiske indsigt indgød hos kollegerne.

Men mit tætteste forhold til Ole har jeg naturligvis haft i Folkebevægelsen, som han siden 1994 har repræsenteret i EU-Parlamentet. At nu afdøde Bent Brier fik ham overtalt til at opstille var noget af et kup, og det er næppe for meget sagt, at han har en stor del af æren for, at Folkebevægelsen trods alt har klaret sig så godt, som den har. Oles viden og saglige oprædten gav Folkebevægelsen den troværdighed, som den havde brug for.

Og så må det da tilføjes, at Ole er en usædvanlig spændende og hyggelig person at være sammen med. Derfor glæder det mig, at han trods sin tilbagetræden fra Parlamentet fortsat vil komme til møderne i Folkebevægelsens forretningsudvalg.

***Sven Skovmand
medlem af
forretningsudvalget i
Folkebevægelsen
og tidl MEP og MF (R)***

Ole har en særlig evne til at formidle. Ikke mindst til at få enhver til at se, hvor tåbeligt det er, at vi skal fjernstyres fra et ineffektivt og bureaukratisk system - når vi nu i virkeligheden godt kan styre os selv!

Udover retten til selvbestemmelse er det i meget høj grad kampen for retssikkerheden der har nydt godt af Oles bid og vid.

Vi er mange der også i de kommende år vil gøre vores til, at han holder sit løfte om fortsat at være en levende og aktiv del af unionsmodstanden.

Karina Rohr Sørensen
talperson for
Folkebevægelsen
mod EU

”Jeg fortsætter min EU-modstand ufortrødent efter årsskiftet, ikke mindst inden for retspolitikken”, fastslog Ole Krarup i en pressemeddelelse på sin sidste dag som parlamentariker – torsdag den 21. december. Så EU og tilhængerne skal ikke regne med, at han lader dem være i fred.

Skriftlige kilder:

* *Diverse pressemeddelelser og tekster offentliggjort på www.folkebevægelsen.dk og www.olekrarup.dk*

* *Parlamentsberetninger til Folkebevægelsens landsmøder 1994-2006*

* *Folkebevægelsens blad "Folk i Bevægelse"*

* *David Helin: 30 år i folkestyrets tjeneste.*

Grevas Forlag 2002

* *Mette Tonsberg og Lars V. Pedersen:*

EU-grundloven – gennemgang og konsekvenser.

Folkebevægelsen mod EUs delegation i GUE/NGL. 2004 (2. udgave udkom i maj 2005 med titlen "EU-forfatningen – gennemgang og konsekvenser"

* *Jette Hvidtfeldt og Solveig Gram Jensen:*

Fingeraftryk - 10 fortællinger fra Europa-Parlamentet
Europa-Parlamentets Informationskontor 2006

* *Ole Krarup: Kampen for retten. PROSA 1992*

DENNE UDGIVELSE ER STØTTET AF FRIVILLIGE BIDRAG FRA:

** Amager mod Unionen * Hanne Astrup * Mona og Jørgen Bendtzen * Jens-Peter Bonde
* Lave K. Broch * Jakob Buhl * Tine Bryld & Arne Gaardmand * Laila Christiansen *
Ole Christiansen * Erik Clausen * Enhedslisten * Niels Eriksen * Ole Espersen
* Folkebevægelsen i Sønderjyllands Amt * Folkebevægelsen - Århus komiteen
* Folkets Radio * Foreningen Forlaget Arbejderen * Frit Norden * Gunna Lajla Gustafsson
* Ingolf A. Gåre * Sigurd Hansen * Haslev komiteen mod EU * Finn Haugaard
* Helsingørskomiteen mod EU * Hillerød mod EU * Jens Topsøe Jensen * Lis Jensen
* Hanne Lykke Jespersen * Ulf Kobbernagel * KP * KPiD * Povl Kristensen
* Poul Gerhard Kristiansen * Elfriede Larsen * Hans Lindquist * Thøger Malmkjær
* Jesper Morville * Jens Okking * Peter Pagh * Klaus Kruse Pedersen * Luise Hemmer Pihl
* Jan Vogel * Arne Würgler * Radikalt EU-kritisk Netværk * Retsforbundet * Ove Scheel
* Skive-Salling-Fjends komiteen mod EU * Sven Skovmand * Anne Storm * Jean Thierry
* Ungdom mod EU * Peter Ussing * Anonyme*

For folkestyre – mod EU-stat

Om Ole Krarups indsats for Folkebevægelsen mod EU - i forbindelse med afslutningen af hans over 12 års arbejde i EU-parlamentet

Juraprofessor Ole Krarup blev som spidskandidatens på Folkebevægelsens liste N valgt til EU-parlamentet for første gang i juni 1994, hvor han især var kendt for sin indsats i forbindelse med Maastricht-afstemningen i 1992 og de efterfølgende grundlovssager.

Ved de to efterfølgende parlamentsvalg i 1999 og 2004 blev han genvalgt. I over 12 år har han gjort et stort arbejde for den danske EU-modstand og den danske befolknings interesser. Han har spillet en afgørende rolle for det danske nej til euroen. Han har været afgørende for bespænd overfor skiftende kontroversielle EU-kommissioner. Han har hjulpet havnearbejderne, fagbevægelsen, kunstnerne og de danske forbrugere (banede bl.a. vej i 2006 for en kommende dansk salmonellaundtagelse).

Skaderne fra en trafikulykke i Strasbourg i oktober 2005 har desværre taget på hans kræfter og nødvendiggjort, at han ved udgangen af 2006 har overgivet sit mandat i Bruxelles til suppleanten Søren Søndergaard. Men EU-tilhængerne og unionen skal ikke tro, at de får fred for ham:

"Jeg fortsætter min EU-modstand ufortrødent efter årsskiftet, ikke mindst inden for retspolitikken". Citat Ole Krarup, 21. december 2006

Denne pjeces giver et rids af Ole Krarups hidtidige indsats og betydning.

Folkebevægelsen mod EU

Sigurdsgade 39A, 2200 København N

Telefon 35 36 37 40. Fax 35 82 18 06.

www.folkebevaegelsen.dk

fb@folkebevaegelsen.dk

